

SYNOD ON SYNODALITY

Diocesan Synthesis

ARCHDIOCESE
of NEWARK

Synod o Synodalności Synteza diecezjalna
Archidiecezja Newark
Jego Eminencja Kardynał Joseph W. Tobin, CSSR
Przekazane do Konferencji Katolickich Biskupów Stanów Zjednoczonych
June 30, 2022

WPROWADZENIE

Poniższy raport podsumowuje wiele godzin słuchania i dialogu. Jest on odpowiedzią na zaproszenie Papieża Franciszka do diecezji na całym świecie do zaangażowania się w synodalny proces słuchania Słowa Bożego i siebie nawzajem, spotkania z Jezusem Chrystusem i rozeznawania woli Bożej dla Kościoła.

Poniżej znajduje się krótka historia Kościoła lokalnego oraz opis procesu konsultacji Synodu z najistotniejszymi punktami i wskazaniem, które pomogą czytelnikom niniejszego raportu zrozumieć, co powiedzieli uczestnicy tego wieloaspektowego procesu. Mając to na uwadze, zachęca się czytelników niniejszego raportu do zadania sobie pytania, czy w niniejszym podsumowaniu pominięto jakiegokolwiek ważne punkty, a jeśli tak, do podzielenia się tą informacją z liderami archidiecezji lub parafii. W ten sposób mamy nadzieję, że „wspólne podążanie” przewidziane przez ten Synod będzie kontynuowane i stanie się naszym sposobem „bycia Kościołem” tutaj, w archidiecezji Newark.

Historia Archidiecezji Newark

Diecezja Newark została ustanowiona w 1853 r. przez papieża Piusa IX i obejmowała cały stan New Jersey. Do tego czasu, północne New Jersey należało do archidiecezji w Nowym Jorku, a południowe do diecezji w Filadelfii. Pierwsza parafia w Newark, pw. św. Jana na ulicy Mulberry, została założona w 1828 roku. Pierwszym ordynariuszem diecezji Newark był biskup James Roosevelt Bayley, bratanek św. Elżbiety Anny Seton. W 1856 r. założył zarówno Seminarium Niepokalanego Poczęcia, jak i Seton Hall College, nadając mu imię na cześć swojej ciotki.

Pierwszy podział diecezji miał miejsce w 1881 roku, kiedy utworzono diecezję Trenton, która miała obsługiwać 14 hrabstw Południowego i Środkowego New Jersey. Drugi podział nastąpił w 1937 r. wraz z utworzeniem diecezji Paterson obejmującej hrabstwa Passaic, Morris i Sussex. W ten sposób powstało obecne terytorium archidiecezji Newark, która obejmuje hrabstwa Bergen, Essex, Hudson i Union. Później utworzono diecezję Camden (1937) i diecezję Metuchen (1981). 10 grudnia 1937 diecezja Newark została podniesiona do rangi archidiecezji. Arcybiskup Thomas J. Walsh, który służył jako biskup Newarku od 1928 roku, został ustanowiony pierwszym arcybiskupem 27 kwietnia 1938 roku.

W momencie założenia w 1853 roku, siedzibą biskupa była Prokatedra pw. św. Patryka w Newarku. Katedry pw. Najświętszego Serca została objęta za czasów biskupa Bayleya, ale budowa rozpoczęła się dopiero w 1899 roku za trzeciego biskupa Newarku, Winanda M. Wiggera. Katedra została ukończona w 1954 roku, kiedy archidiecezja obchodziła stulecie swojego istnienia, a do rangi bazyliki została podniesiona przez papieża Jana Pawła II podczas jego wizyty w 1995 roku.

Obecnie archidiecezja Newark posługuje 1,3 milionowi katolików w czterech hrabstwach Bergen, Hudson, Union i Essex.

PROCES KONSULTACJI

Papież Franciszek zaprosił cały Kościół do gromadzenia się i słuchania Ducha Świętego w modlitwie, słuchaniu i rozeznawaniu, aby wytyczyć dalszą drogę w XXI wieku. W szczególności zaprosił wszystkich do procesu synodalności, drogi nieustannego gromadzenia wszystkich, aby uczestniczyć w słuchaniu i dzieleniu się. Celem synodalności jest znalezienie sposobów na połączenie Ewangelii, dobrej nowiny o Jezusie Chrystusie, z codziennym życiem ludzi. Wszystkie informacje zebrane podczas tych konsultacji zostaną udostępnione w prowincjach kościelnych, kontynentach, a ostatecznie z Synodem Synodalności w Rzymie w październiku 2023 r.

Mieszkańcy archidiecezji Newark entuzjastycznie i hojnie zareagowali na sesje słuchania, aby pomóc w przygotowaniach do Synodu Synodalnego 2023. Parafianie, rodziny, osoby z marginesu, rodzice, katecheci i wielu innych wyraziło uznanie papieżowi Franciszkowi za możliwość dialogu, rozeznawania i bycia wysłuchanymi. Uczestniczyło w tym procesie wiele osób. Osoby z wielu różnych kultur, środowisk etnicznych, grup wiekowych i języków zjednoczyły się na modlitwie i w małych grupach, aby słuchać i rozeznawać, jak Duch Święty wzywa nas do bycia Kościołem, Ciałem Chrystusa, wychodzącym do świata. Niestety, archidiecezja nie była w stanie zorganizować przesłuchań z osobami z innych Kościołów chrześcijańskich, a także z różnych wyznań, ale planuje to zrobić w miarę postępu procesu synodalnego. Jest wiele innych grup i osób, z którymi można się skontaktować w najbliższej przyszłości.

Kiedy kardynał Joseph W. Tobin CSsR przybył do archidiecezji w 2017 r., aby służyć jako arcybiskup, prowadził spotkania w ratuszu w każdym z 27 dekanatów i słyszał wiele obaw. Ten proces konsultacji synodalnych dał archidiecezji dodatkową okazję nie tylko do modlitwy, rozeznania i dialogu, do których wzywał papież Franciszek, ale także sposób pomocy uczestnikom w konkretnym zastanowieniu się nad rozwiązywaniem problemów na poziomie lokalnym. Celem sesji odsłuchowych synodu było dotarcie do jak największej liczby osób w całej archidiecezji. Gdy zespół planujący konsultacje synodalne zaczął organizować konsultacje diecezjalne, zapewnione zostały sesje informacyjne, aby każdy mógł dowiedzieć się o Synodzie i sposobach uczestnictwa. Spodziewano się, że parafialne rady duszpasterskie, po pewnym dodatkowym szkoleniu, ułatwią sesje słuchania w swoich parafiach. Było to bardzo skuteczne w pozyskaniu udziału znacznej liczby osób. W miejscach, w których nie funkcjonowały rady duszpasterskie, poproszono innych liderów o ułatwienie słuchania.

Archidiecezjalne wydziały duszpasterskie szkoliły również swoich liderów, aby pomagali w sesjach słuchania na swoich terenach: biura szkolnego, formacji wiary, ewangelizacji, duszpasterstwa młodzieży i innych. Stworzono pytania oparte na dwóch fundamentalnych pytaniach z „Vademecum” - podręcznika, który został dostarczony całemu Kościołowi przez rzymskie biuro synodalne. Pytania te były sformułowane specjalnie dla Archidiecezji. Ponadto konsultacje starały się zrozumieć, w jaki sposób urzędy diecezjalne mogłyby być pomocne i służyć parafiom i innym instytucjom. Wydział dla Duszpasterstwa Hiszpańskojęzycznego stworzył pytania z dzielenia się wiarą w oparciu o model *Encuentro*, który sprzyjał społeczności, słuchaniu i rozeznawaniu. Odpowiedzi na te pytania zostały włączone do niniejszego raportu. (Pełne podsumowanie przygotowane przez Biuro ds. Duszpasterstwa Hiszpańskiego znajduje się w Załączniku na s. 22.) Informacje zwrotne od wszystkich grup, które uczestniczyły w procesie

konsultacji, pomogą poszczególnym urządzeniom archidiecezjalnym w dążeniu do odpowiedzi na rzeczywiste potrzeby parafii i innych wspólnot archidiecezjalnych.

Ponieważ było mało czasu na przygotowania przed rozpoczęciem procesu synodalnego, koordynatorzy archidiecezjalni studiowali zasoby z innych diecezji i dzielili się własnymi. Archidiecezja mogła również pomóc diecezjom w Europie, Ameryce Łacińskiej i Azji, a Rada Synodu w Rzymie wyraziła uznanie dla materiałów przygotowanych w Newarku, a także dla procesu, który z powodzeniem dotarł do tak wielu w krótkim czasie.

Pandemia Covid 19

Koordynatorzy obawiali się, że pandemia Covid 19 przeszkodzi w procesie konsultacji i osobistym udziale wiernych, co miało być docelowym rozwiązaniem. Jednak odpowiedź była wspaniała: niezwykła liczba osób gorliwie uczestniczyła w modlitwie, słuchaniu i staraniach o rozeznanie, do czego wzywa nas Duch Święty w XXI wieku. Wraz ze spotkaniami, organizowano konferencje online, aby dotrzeć do osób, które nie mogły osobiście uczestniczyć. Mimo początkowych obaw, spotkania te pozwoliły na udział w tym procesie większej liczby osób. Parafie i inne instytucje musiały wyjść ze swoich stref komfortu, aby połączyć się ze swoimi uczestnikami. Nowe doświadczenia w komunikacji online, mediach społecznościowych, nagrywaniach wideo i innych platformach cyfrowych, wzbogaciły życie i misję Archidiecezji.

Dane demograficzne

Archidiecezję Newark tworzy wiele kultur i języków. W każdy weekend, liturgia eucharystyczna jest sprawowana w kilkunastu językach, a w domach ochrzczonych używa się jeszcze więcej języków. Aby dotrzeć do jak największej liczby wiernych, materiały przygotowano w wielu językach. Wykorzystano dwa typy modeli: Po pierwsze, pojedyncze sesje słuchania miały odbywać się w parafiach, wspólnotach religijnych, szkołach, programach edukacji religijnej oraz w grupach osób marginalizowanych. Drugi model został zastosowany wśród wspólnot hiszpańskojęzycznych: około 212 małych grup w 43 parafiach spotkało się na pięciu sesjach.

W grupach języka angielskiego i innych językach niż hiszpański, uczestnikami przeważnie były kobiety (65%) z małym uczestnictwem mężczyzn (35%). W grupach hiszpańskojęzycznych, 62% uczestników stanowiły kobiety i 38% mężczyźni. Wiek uczestników grup angielskojęzycznych i innych grup był przede wszystkim średni i starsi, jednak udział brali również niektórzy młodszy. Poniżej znajduje się podział ze względu na wiek uczestników:

Spotkania prowadzone w języku angielskim lub językach innych niż hiszpański:

Wiek 56+ (58%)

Wiek 40-55 (20%)

Wiek 20-39+ (7%)

Młodszy niż 20 lat (15%)

Spotkania prowadzone w języku hiszpańskim

Wiek 75+ (5%)

Wiek 56-74 (23%)

Wiek 40-55 (33,5%)

Wiek 26-39 (22,5)

Wiek 18-25 (9%)

Wiek 14-18 (7%)

Uczestnicy i frekwencja we mszy:

Codziennie lub co tydzień (72%)

Raz w miesiącu (27%)

Rzadko lub nigdy (1%) – wielu z nich określa się jako „byli katolicy”

Oprócz posługujących się językiem angielskim i hiszpańskim, w sesjach odsłuchowych udział wzięli również pochodzący z wielu innych kręgów kulturowych, w tym portugalskiego, haitańskiego filipińskiego, afroamerykańskiego, polskiego, koreańskiego, wietnamskiego, chińskiego, nigeryjskiego, kameruńskiego, kenijskiego i innych obywateli afrykańskich. Podczas corocznych obchodów *Miesiąca Historii Czarnych* w lutym, Biuro ds. Apostolstwa Afroamerykanów, Afryki i Karaibów zorganizowało mszę i sesję słuchania w czterech miejscach, aby zgromadzić jak największą liczbę uczestników. Były to bardzo radosne doświadczenia i, podobnie jak wszystkie sesje odsłuchowe, cieszyły się dużym zainteresowaniem i dały okazję do głębokiego dzielenia się Kościołem i ich doświadczeniem jako czarnych katolików.

Z osobami opisywanymi jako marginalizowane lub na peryferiach Kościoła i społeczeństwa, kontaktowano się za pośrednictwem katolickich organizacji charytatywnych, różnych ośrodków społecznych (np. Dom Miłosierdzia) i grup LGBTQ. W sesje słuchania, parafie włączały rodziców dzieci objętych edukacją religijną, a także osoby niepełnosprawne, starsze, przebywające na stałe w domach oraz, jeśli jest to było możliwe, przebywających w domach opieki lub domach seniora. Przeprowadzono również wywiady z osadzonymi i osobami nieposiadającymi dokumentów.

Odbyło się ponad 700 sesji odsłuchowych, większość spotkań osobistych, a niektóre online. Około 33 parafie opracowały własne ankiety internetowe, aby spróbować dotrzeć do większej liczby osób, które nie uczestniczą w życiu parafii. Otrzymano ponad trzy tysiące stron raportów w języku angielskim i 1500 stron w języku hiszpańskim. W sumie wysłuchano głosu ponad 15 000 osób.

DOŚWIADCZENIE KONSULTACJI

PRZYGOTOWANIE I PROCES

Aby przygotować się do sesji odsłuchowych, opracowano protokół szkoleniowy, który rozpoczął się od sesji informacyjnych. Ze względu na wielkość katolickiej populacji archidiecezji Newark (1,3 miliona katolików w czterech małych hrabstwach) zorganizowano 28 sesji szkoleniowych, w większości bezpośrednich, a niektóre na platformie Zoom. Zaangażowano setki księży, pracowników parafii, zakonników i świeckich. Ta praca była znacząca dla położenia podwalin pod szkolenie, pomagając ludziom zrozumieć, czym jest synod, co ma nadzieję osiągnąć i jak zgromadzić parafian i pozostałych do uczestnictwa. Odbyły się sesje informacyjne dla parafii, dyrektorów edukacji religijnej, duszpasterzy kampusów, szkół katolickich, personelu i korzystających z katolickich organizacji charytatywnych, pracowników archidiecezji, zgromadzeń zakonnych i innych pracowników pomocy społecznej.

Po sesjach informacyjnych przeprowadzono szkolenie dla koordynatorów parafii lub organizacji przygotowujących sesje słuchania. Uzupełnieniem szkoleń online i na żywo były filmy dostępne na naszej stronie internetowej. Filmy wideo wyjaśniały proces synodalny, opisywały, jak ułatwić sesję słuchania, oraz przekazywały przesłania kardynała Tobina w języku angielskim i hiszpańskim dla dorosłych i młodzieży. Opublikowano również przewodnik dla moderatorów i materiały do sesji odsłuchowych w języku angielskim, hiszpańskim, polskim, portugalskim, chińskim, francuskim i koreańskim.

Wszyscy koordynujący te sesje, a także osoby, które chciały uzyskać więcej informacji, korzystały z materiałów zamieszczonych na stronie internetowej RCAN.org/synod. Opracowano również metodę raportowania podsumowań z każdej parafii i duszpasterstw, aby zebrać dane demograficzne i wnioski od wielu grup. Wszystkie te zasoby wymagały wielu przygotowań w krótkim czasie dostępnym dla tak dużego zadania. Jednak dzięki temu przygotowaniu i z pomocą Ducha Świętego dostępne są teraz tysiące stron zsyntetyzowanych informacji od ludzi z całej archidiecezji! Ponieważ wiele osób i grup wyrażało podobne myśli i obawy w trakcie konsultacji, nieuniknione jest powtarzanie i nakładanie się pomysłów w tym raporcie, wynikające z wysiłków zmierzających do podsumowania bogatego dzielenia się doświadczeniami.

GLÓWNE TEMATY

Wprowadzenie

W sprawozdaniach z każdej parafii uczestnicy sesji słuchania wyrazili miłość do wspólnoty parafialnej oraz uznanie dla księży i pracowników, którzy troszczą się i służą wszystkim. Wielu wyraziło wdzięczność za możliwość uczestniczenia w tych synodalnych konsultacjach i podzielali nadzieję, że nie będzie to jednorazowa okazja, ale stanie się stałym elementem „bycia Kościołem.” Uczestnicy wyrazili ogromne pragnienie dotarcia i gościnności do wszystkich, niezależnie od wieku, pochodzenia kulturowego, stanu życia, orientację seksualną, status ekonomiczny czy prawny. Pandemia zakłóciła rytm duszpasterski wspólnot parafialnych i jest ważnym czynnikiem, w jaki sposób parafie docierają lub nie docierają do nich. Istnieje obawa, że „zniknęli” niektórzy parafianie, którzy regularnie uczestniczyli we Mszy św. lub w innych uroczystościach parafialnych przed pandemią. Osoby starsze lub mające problemy ze zdrowiem, mogą obawiać się powrotu do większych tłumów. Niektórzy czują się bardziej komfortowo z Mszami transmitowanymi na żywo, które kontynuują większość parafii.

Katolicy hiszpańskojęzyczni uczestniczący w konsultacjach, wyrazili szczególne zaniepokojenie grupami ludzi, którzy znajdują się „na marginesie” lub na peryferiach życia parafialnego. W szczególności przytaczają:

- Młodzi ludzie, którzy nie chodzą do parafii, ponieważ nie widzą dla siebie miejsca: ci, którzy nie wracają po przyjęciu sakramentu bierzmowania; osoby cierpiące na różne uzależnienia.
- Nieudokumentowanych, którzy, jeśli zwracają się do parafii, boją się zaangażować w inne zajęcia.
- Osoby potrzebujące pomocy materialnej lub przebywające w więzieniu.
- Osoby starsze lub chore, zamknięte w ośrodkach opieki lub w swoich domach.
- Niepraktykujący katolicy i ci, którzy, jeśli uczęszczają na Mszę św., nie angażują się w żadną działalność parafialną.

- Ci, którzy oddalili się od Kościoła z powodu utraty wiary lub dlatego, że nie czują się mile widziani we wspólnocie.
- Ci, którym z powodu pracy lub częstej zmiany miejsca zamieszkania trudno jest być częścią wspólnoty parafialnej.

Uczestnicy najczęściej dostrzegali wagę przyjmowania ludzi w parafiach, w programach edukacji religijnej oraz w innych posługach duszpasterskich. Podzielili się tym, jak witają ludzi w swoich wspólnotach lub jak nie zawsze są przyjaźnie traktowani. Zwrócili szczególną uwagę na osoby, które mogą czuć się niemile widziane, w tym osoby rozwiedzione i w ponownych związkach małżeńskich poza Kościołem, nieudokumentowani imigranci, osoby z innych kultur, młodzież, osoby niepełnosprawne, osoby na marginesie społeczeństwa i osoby, które identyfikują się jako LGBTQ.

Z otrzymanych raportów wynika, że pandemia Covid-19, w wyniku której nastąpiło zamknięcie i strach przed zarażeniem wirusem, silnie wpłynęła na wspólnoty we wszystkich regionach archidiecezji. W połączeniu z szybko zmieniającą się kulturą, pojawieniem się „Nonów” (ludzi, którzy nie określają żadnej przynależności religijnej) oraz tych, którzy są niezadowoleni z Kościoła, w tym wielu kobiet, uczestnicy uważają, że życie parafialne zostało w ostatnich latach ograniczone. Te i wiele innych czynników są sygnałem alarmowym dla lokalnych parafii, które są zachęcane do przyjrzenia się swoim sukcesom, a także ulepszeniom, których muszą dokonać, aby rozwijać i podtrzymywać żywe wspólnoty katolickie.

Ludzie są zadowoleni i dostrzegają wartość solidnych posług i działań, które są obecnie prowadzone w celu służenia parafianom oraz w obszarach służby społecznej i wymiaru sprawiedliwości, w tym duszpasterstwa chorych i tych, którzy nie opuszczają swoich domów, pomoc w kuchniach i magazynach żywnościowych dla ubogich, posługa liturgiczna i katechetyczna i wiele innych. Jednocześnie uczestnicy uważają, że istnieje pilna potrzeba otwarcia duszpasterstw na osoby młodsze, zwłaszcza poprzez osobiste zapraszanie ich do udziału. Uczestnicy wspólnot hiszpańskojęzycznych podzielili się swoimi obawami związanymi z brakiem zaangażowania młodzieży w parafiach. Jak zauważyli:

- W wielu parafiach frekwencja młodzieży na niedzielnej mszy jest bardzo niska.
- Wśród parafii hiszpańskojęzycznych bardzo niewiele ma zorganizowaną grupę młodzieżową.
- Tam, gdzie istnieją grupy młodzieżowe, z powodzeniem zapewniają pozostałym młodym ludziom doświadczenia formacyjne i zajęcia społecznościowe.
- Wielu wskazuje, że w ich parafiach młodzi ludzie są często zapraszani i że ich udział jest promowany zarówno w organizowanych dla nich zajęciach, jak i w różnych kursach formacyjnych parafii. Wydaje się, że nie dzieje się tak we wszystkich parafiach; niektóre parafie nigdy o tym nie mówią.
- W niektórych parafiach duszpasterstwo młodzieży kojarzone jest przede wszystkim z programem katechetycznym (bierzmowanie i czas po bierzmowaniu) lub z celebracją liturgiczną wspólnoty (lektorzy, akolici lub chórzyści). Generalnie jednak młodzi ludzie, którzy uczestniczyli w programach bierzmowania, nie pozostają aktywnymi członkami parafii.
- Brakuje liderów, którzy gromadzą i zapalają młodych ludzi.
- W niektórych parafiach istniejąca grupa młodzieżowa jest przeznaczona wyłącznie dla grupy apostołskiej, która ją organizuje, nie jest otwarta dla całej parafii.

W całej archidiecezji widoczne jest wiele zaniepokojenia znalezieniem sposobów na zaangażowanie młodych ludzi w życie parafii. Wiele parafii nie posiada grupy młodzieżowej, co rodzi obawę, że nie ma wystarczających okazji do duchowego spotkania, które pobudziłyby i poruszyły młodzież do osobistego doświadczenia relacji z Chrystusem. Szczególnie zauważono brak doświadczeń liturgicznych (Mszy), w których młodzież może uczestniczyć w pełni lub które odpowiadają ich stylowi modlitwy. Wiele parafii nie ma zorganizowanej dla młodzieży ani dzieci możliwości posługi społeczeństwu, które pomogłoby zaznajomić ich z Katolicką Nauką Społeczną. Uczestnicy przyznali, że biuro Duszpasterstwa Młodzieży w archidiecezji odgrywa dużą rolę w formowaniu grup młodzieżowych w parafiach, oferując rekolekcje, modlitwy i możliwości służby dla młodzieży hiszpańskojęzycznej i anglojęzycznej. Wielu parafian wspomina, że korzysta ze wspaniałych programów i doświadczeń oferowanych przez Archidiecezję, ale wielu innych nie wie, co oferują.

Większość raportów wskazuje, że celebracje mszy i liturgii są dobre, ponieważ skupiają się na Chrystusie. Wyrażana jest potrzeba lepszych homilii, które dotyczą bezpośrednio ludzi, w tym młodzieży, w ich codziennym życiu. Muzyka również została uznana za dobrą, ale w niektórych przypadkach uczestnicy uważają, że musi być bardziej współczesna. Uczestnicy mówili o pragnieniu odprawiania Mszy typu młodzieżowego z młodymi ludźmi jako pianistami, kaznodziejami, muzykami itp. Kilka komentarzy wskazywało na potrzebę poszanowania Mszału Rzymskiego Papieża Jana XXIII (często określanego jako „Msza Trydencka”) oraz którzy pragną modlić się w ten sposób.

W grupach anglojęzycznych, uczestnicy sesji słuchania wyrazili dwie różne opinie na temat nauczania Kościoła. Jedna opinia wyrażała stanowisko, że niektóre obszary doktryny i przepisów Kościoła nie pasują do współczesności, zwłaszcza w odniesieniu do rozwodów, unieważnienia zawarcia małżeństwa, kontroli urodzeń i poczęcia, zapłodnienia in vitro, kwestii LGBTQ oraz wyświęcania kobiet na diakonów i kapłanów. Inni uważają, że doktryna Kościoła powinna zostać zmieniona. Uczestnicy stwierdzili, że często czuli, że Kościół (zwłaszcza biskupi) przekazuje sprzeczne przesłania dotyczące powyższych kwestii, co prowadzi do zamieszania. Wielu sugerowało, że Katechizm powinien zostać zaktualizowany, aby odzwierciedlić zmiany w doktrynie i przepisach, które nie obowiązują już w dzisiejszym świecie.

KLUCZOWE TEMATY ZIDENTYFIKOWANE PRZEZ UCZESTNIKÓW

1. WSPÓLNOTA PARAFIALNA: WITAJCIE, GOŚCINNOŚĆ, WYJŚCIE NAPRZECIW (EWANGELIZACJA)

Pandemia dała możliwość znalezienia nowych sposobów dotarcia do parafian i pozostania z nimi w kontakcie. Wiele parafii transmitowało zarówno Msze św. w dni powszednie, jak i niedziele. Parafie komunikowały się za pośrednictwem mediów społecznościowych, rozmów telefonicznych, listów i nie tylko. W sprawozdaniach z synodu priorytetem jest potrzeba dotarcia do wszystkich i ich przyjęcia. Niektóre z poruszonych kluczowych kwestii to:

- Znalezienie sposobu zapraszania ludzi z powrotem do parafii i budowania silnej wspólnoty.
- Docieranie do osób na peryferiach i do zmarginalizowanych, w tym do młodzieży, młodych dorosłych i rodzin z dziećmi w formacji religijnej.

- Lepsze przyjmowania ludzi rozwiedzionych i żyjących w nowych związkach, LGBTQ, osób niepełnosprawnych, imigrantów, różnych grup kulturowych oraz pozostałych osób z naszych społeczności. Wielu zauważyło chęć połączenia grup kulturowych i językowych w jedną parafię.
- Kontynuowanie promocji sprawiedliwości społecznej i wychodzenia naprzeciwko społeczeństwu. Takie działania są niezbędne w wielu parafiach. Dobrze prosperujące duszpasterstwa pomocy uchodźcom, przychodnie zdrowia, banki żywności, posługa przebywającym na stałe w domach itp., muszą szukać sposobów, aby służyć większej liczbie ludzi.
- Kontynuowanie duszpasterstw parafialnych i pogłębianie ich wagi w angażowaniu parafian jako uczniów. Wiele parafii opisywało fakt, że do przystąpienia do tych grup należy zaprosić więcej osób, zwłaszcza młodych dorosłych i nastolatków, jako odpowiedzi na powołanie wynikające z przyjętego chrztu.
- Bycie misjonarzem i wychodzenie z radością do nowych członków, którzy są w separacji.
- Zachęcanie parafian do bycia uczniami-misjonarzami zaangażowanymi w dzieło ewangelizacji.
- Budowanie prężnych społeczności, które troszczą się o swoich członków i towarzyszą im.

Członkowie wspólnot hiszpańskojęzycznych zauważyli, że świeccy na ogół chcą aktywnie uczestniczyć w misji Kościoła. Czasami czują się słyszani i zachęceni do bycia integralną częścią życia wspólnoty, zarówno przez księży – szczególnie w trudnych czasach – jak i przez świeckich liderów. Często widać to w:

- Gościnności wspólnoty parafialnej, zwłaszcza w przyjmowaniu nowych członków i serdecznej komunikacji.
- Nieustannym zaproszenie do uczestniczenia w posługach/grupach parafialnych lub zajęciach parafialnych. Tworzenie przestrzeni do uczestnictwa, zarówno w liturgii, jak i w kursach katechezy i formacji religijnej oraz wykorzystywanie swoich talentów w różnych grupach apostołskich.
- Serdeczność i entuzjazm świeckich posługujących w duszpasterstwach, ich świadectwo życia i służba, jaką pełnią na rzecz wspólnoty.
- Ciepło, z jakim wspólnota przyjmuje osoby uczestniczące w różnych aktywnościach parafialnych, które jednoczą parafię jako rodzinę. (Szkolenia, obchody świąt i tradycji naszej wielokulturowej rzeczywistości oraz działania społeczne)
- W celebracji Eucharystii, przy aktywnym udziale członków wspólnoty w różnych posługach.

Jednak w innych przypadkach pojawiają się pewne przeszkody w poczuciu bycia mile widzianym lub przynależności parafialnej:

- Często istnieje poczucie anonimowości we wspólnocie parafialnej. Poza Mszą ludzie się nie znają i nawet podczas Mszy ludzie mogą nie być zbyt przyjacielscy.
- Brak jest przyjaznej postawy ze strony duchowieństwa i członków wspólnoty. Niektóre grupy parafialne są bardzo zamknięte i nie dają możliwości nowym ludziom z nowymi pomysłami i charyzmatami.
- Różnorodność pochodzenia członków wspólnoty, która choć jest pozytywna, może również stanowić wyzwanie. Czasami brakuje otwartości na wspieranie wielokulturowego środowiska. Może istnieć ignorancja i uprzedzenia.

- Obowiązki zawodowe i rodzinne uniemożliwiają udział w zajęciach parafialnych.

2. MŁODZIEŻ I MŁODZI DOROŚLI

Pojawiła się również potrzeba wielkiej troski o młodzież i potrzebę lepszego kontaktu z nimi, aby zapewnić możliwości, które przyciągną ich do spotkania z Chrystusem. Istniało pragnienie zaangażowania ich w różne obszary duszpasterstwa, które kiedyś wydawały się być zarezerwowane tylko dla osób starszych. Na przykład w duszpasterstwie młodzieży wzięło udział 400 dzieci w wieku licealnym i gimnazjalnym. W słuchaniach wzięło udział także 6 katolickich liceów, w których udział wzięło 824 uczniów. Niektóre z ich komentarzy obejmują:

- Zaangażowanie młodzieży w życie parafii, duszpasterstwo, rady.
- Rozszerzenie zaproszenia do młodszych parafian, aby byli częścią życia duszpasterskiego parafii. Młodzież musi czuć, że jest cenioną częścią parafii i duszpasterstw.
- Zorganizowanie większej liczby sesji słuchania, aby sami młodzi mogli wskazać najlepsze sposoby dotarcia do nich i lepszego przyjęcia ich w życiu parafialnym.

Jedną z istotnych trosk młodych uczestników parafii i szkół była potrzeba zwrócenia uwagi na zdrowie psychiczne. Wielu młodych uczestników prosiło o pomoc w radzeniu sobie z aktualnymi i palącymi problemami, takimi jak depresja, uzależnienie od narkotyków, myśli samobójcze, zastraszanie oraz presja rówieśników i rodziców.

Szczególnie przejmujące były wypowiedzi młodzieży licealnej, która mówiła o potrzebie akceptacji przez Kościół i ich parafie, poczuciu, że nie są słuchani, ich zmaganiach ze zdrowiem psychicznym i problemami społecznymi oraz głębszym pragnieniem poznania Chrystusa. Widzą Kościół jako ekskluzywny, niegościnnie i zorientowany na zasady, a nie podążający za naukami Chrystusa wyrażonymi w Jego słowach i czynach. Z drugiej strony wielu doceniało swoją parafię jako źródło spotkań rodzinnych i tradycji (zwłaszcza poprzez sakramenty) oraz parafialnych grup młodzieżowych, możliwości służby i działalności.

Studenci

Sesje słuchania zostały przeprowadzone również dla studentów z czterech katolickich uniwersytetów w archidiecezji Newark (Seton Hall University, Caldwell University, St. Peter's University i Felician University), ośrodków duszpasterskich czterech publicznych oraz prywatnych uczelni i kampusów uniwersyteckich. Pytania dla tych młodych dorosłych sformułowano nieco inaczej, ale ich odpowiedzi były podobne do odpowiedzi uczniów szkół średnich i młodzieży z duszpasterstwa.

Oto kilka przykładów zadawanych pytań i odpowiedzi uczniów:

Jak myślisz, jakie są dziś największe wyzwania stojące przed młodymi dorosłymi?

- Wzrost relatywizmu (wśród rówieśników i „autorytetów”, takich jak profesorowie, politycy, celebryci, a nawet niektórzy rodzice... jak mamy wybierać między dobrem a złem?).
- „Kultura spotkań” – nie wiemy, jak umawiać się na randki.
- Samotność/brak poczucia „przynależności” (moi rodzice są bliżej osób, z którymi chodzili do szkoły, niż ja z rówieśnikami).
- Brak autentyczności u ludzi (ponownie przytaczano wpływ mediów społecznościowych).

- Nie wiem, komu ufać (osoby publiczne, autorytety, które nas zawiodły lub okazały się niewiarygodne).
- Brak pragnienia „jedności” – wydaje się, że ludzie preferują tylko kontakty z ludźmi o podobnych poglądach.

Mówi się, że najszybciej rozwijającą się grupą w kategorii „religie” są ci, którzy określają się jako „None” – co oznacza, że nie uważają się za związanych z żadną religią – dlaczego myślisz, że tak się dzieje? Że ludzie nie są związani z żadną religią? Że nie wierzą w Boga?

- „Władze” (niezależnie od tego, czy są w Kościele, na świecie, czy w naszych rodzinach) nie przewodzą i nie demonstrują ważności życia wiary.
- Łatwiej jest nie być religijnym.
- Wpływ celebrytów – nasi rówieśnicy są pod silnym wpływem celebrytów i niewielu wydaje się być zainteresowanych Bogiem.
- „YOU DO YOU” – mentalność zmusza do zachowywania przekonań religijnych jedynie dla samego siebie i poczucia bycia dziwnym, nawet jeśli je posiadasz.

3. FORMACJA WIARY

Przekazywanie wiary

Wielokrotnie przywoływano kwestię formacji młodych dorosłych i rodziców dzieci na katechezie i w szkołach katolickich. Kierownictwo parafii postrzega rodziców jako „umiarkowanie zmarginalizowanych”, pojawiających się przy sakramentach, ale mających niewielkie zaangażowanie poza nimi. W raportach często zauważono również, że rodzice nie zawsze wiedzą, jak rozmawiać z dziećmi o wierze, oraz że nie wiedzą, jak odpowiedzieć na pytania dzieci.

Liderzy parafii są z troską o młodych dorosłych i rodziców, aby przekazywali wiarę swoim dzieciom. Formacja wiary dorosłych, podobnie jak młodzieży, musi ukierunkowana w odniesieniu do tego, o co proszą młodzi dorośli. Wielu mówi, że „nawet nie wiedzą tego, czego nie wiedzą!” Liderzy parafii wierzą, że nacisk na formację powinien obejmować możliwości osobistego poznania Chrystusa poprzez spotkania przypominające rekolekcje i „pouczanie” w tym, czego uczy wiara. Ci, którzy doświadczają procesu RCIA i Małych Wspólnot Chrześcijańskich, widzą te małe grupy, skupione na Piśmie Świętym, jako sposoby na zaangażowanie młodych dorosłych. Wierzą, że formacja wiary dla wszystkich grup wiekowych wymaga przemyślenia.

Uczestnicy stwierdzili, że formacja wiary powinna skupiać się na uczniostwie przy użyciu wielu metod: mocnego programu chrzcielnego, rekolekcji dla zapracowanych, ciekawych wykładów, małych grup, studiowania Biblii i innych sposobów angażowania ludzi i tworzenia trwałej wspólnoty, która utrzymuje ludzi w kontakcie z parafią.

Uczestnicy wskazali również, że istnieje potrzeba bardziej dojrzałej formacji wiary i katechezy. Wielu zauważyło, że często brakuje formacji duchowej dla wszystkich członków wspólnoty. Ponadto istnieje również ignorancja lub niezrozumienie doktryny Kościoła. Większość parafii nie ma oddanego lidera katechezy i dlatego formacja wiary dorosłych staje się dodatkiem. W związku z tym istnieją obawy dotyczące formacji wiary młodych dorosłych i dorosłych, zwłaszcza tych, którzy są w związku małżeńskim, mają dzieci lub są samotni i należą do pokoleń Y i Z.

Celebracja eucharystyczna

Uczestnicy zauważyli, że nawet przed pandemią frekwencja na Mszy spadała od dziesięcioleci. Praktyka uczestniczenia w niedzielnej Eucharystii za pośrednictwem transmisji na żywo w domu spotęgowała, co sugerują badania, brak głębokiego zrozumienia Mszy świętej i Eucharystii.

Uczestnicy stwierdzają, że formacja w rozumieniu Mszy świętej jest kluczowa. Należy opracować kreatywne sposoby przyciągania ludzi do zrozumienia znaczenia Mszy i sakramentów. Wśród niektórych uczestników panowało przekonanie, że Msza jest „nudna” i nie ma związku z ich codziennym życiem. Stwierdzono również, że homilie muszą być bardziej adekwatne do czasu i aktualnych realiów świata oraz przemawiać do obecnych.

Formacja wiary dla dzieci

Wyrażono również obawy dotyczące potrzeby lepszej formacji wiary dzieci w parafiach. Wielu niepokoi fakt, że młodzi dorośli i rodzice nie znają swojej wiary, w tym katolickiej nauki społecznej i Pisma Świętego. Istnieje poczucie, że niektóre programy formacyjne przyczyniają się raczej do „obniżenia poziomu wiary”, niż zapewniania dobrej pedagogiki uzupełnionej aktywnym zaangażowaniem w katolickie modlitwy i praktyki liturgiczne. Kilka raportów sugerowało, że Watykan musi opracować uniwersalny program katechetyczny. Zwrócono również uwagę na chęć lepszego zrozumienia nauczania Kościoła na tematy kontrowersyjne, to znaczy co jest stałym dogmatem, a co zasadami zmiennymi.

Katolicka edukacja szkolna

W archidiecezji Newark istnieje długa i silna tradycja szkół katolickich. Obejmuje to diecezjalne gimnazja, szkoły średnie oraz szkoły prywatne i uniwersytety prowadzone przez zgromadzenia zakonne. Raporty odzwierciedlały wartość edukacji w szkołach katolickich, choć pojawiały się również smutne komentarze dotyczące zamykania szkół katolickich. Parafie z zamkniętymi szkołami wskazywały na utratę poczucia wspólnoty i powstałe w ten sposób trudności w lepszym formowaniu dzieci w wierze.

Wielu uczestników Synodu uważa, że zamknięcie szkół szkodzi formacji wiary i społeczności parafialnej. Ponadto istnieje realna obawa o przyszłość gimnazjów katolickich w archidiecezji. Aby zapewnić istnienie edukacji katolickiej, zasugerowano ponowne otwarcie szkół w niektórych parafiach, potrzebę lepszego planu konsolidacji i odpowiedniego finansowania.

4. UCZESTNICTWO ŚWIECKICH W ZARZĄDZANIU KOŚCIOŁEM

Rola świeckich

Rola świeckich jest tematem poruszonym niemal w każdym raporcie. Większość uczestników wskazała, że nadszedł czas, aby posługa świecka została formalnie przyjęta ceremonialnie, na wzór posług, które niedawno wprowadził papież Franciszek dla katechetów, lektorów i akolitów. Uczestnicy wyrazili przekonanie, że świeccy powinni być wysłuchiwni w swoich parafiach szczególnie przez duchownych i hierarchię.

Niektórzy przyznali, że w wielu (ale nie we wszystkich) parafiach archidiecezji, kobiety pełnią znaczące role jako członkowie personelu. Obejmuje to administratorów finansowych, zaangażowanych w grupy duszpasterskie, funkcje w parafialnych radach duszpasterskich i finansowych oraz jako mąż zaufania parafii. Inni zauważyli, że w biurach archidiecezjalnych kobieta jest kanclerzem, kierownikami szkół katolickich, Biura Katechetycznego, wydziałów finansowych i innymi kluczowymi stanowiskami oraz są członkami Archidiecezjalnej Rady Duszpasterskiej. Wielu zdaje sobie sprawę, że te stanowiska nie są nowe w archidiecezji, ale uczestnicy uważają, że przeciętny parafian nie jest świadomy tych ról ani procesów synodalnych, które były częścią archidiecezji Newark od ponad pięćdziesięciu lat. Uczestnicy twierdzą, że nadszedł czas, aby przedstawić te role poprzez lepszą komunikację na poziomie diecezjalnym. Niektórzy uważają, że jest to odpowiedni czas na utworzenie innych stanowisk, takich jak Parafialni Koordynatorzy Życia (kanon 517 §2), podobnie jak ma to miejsce w innych częściach kraju.

Komentarze uczestników obejmowały:

- Wzmacniać głosy świeckich: zwłaszcza w podejmowaniu decyzji parafialnych.
- Szanować różnice pokoleniowe: młodszy świeccy czują, że nie są słuchani przez administrację parafialną.
- Zapraszać ludzi do służby. Niektóre raporty sugerowały, że grupy parafialne wydają się zamknięte i nie przyjmują nowych i młodszych członków.
- Stworzyć środowisko, w którym ludzie świeccy czują, że mogą odważnie mówić, dzieląc się swoimi obawami, potrzebami i opiniami.
- Promować współpracę między świeckimi i duchownymi, aby świeccy czuli, że ich głos jest słyszany.
- Organizować szkolenie dla duchownych, aby nauczyć się doceniać i współpracować ze świeckimi.
- Promować formację osób powołanych do różnych posług (katecheci, lektorzy, szafarze nadzwyczajni komunii świętej).

Uczestnicy wskazali na potrzebę rozwoju formacji i szkolenia świeckich liderów w archidiecezji. Wielu uważa, że konieczne jest również głębsze zrozumienie teologicznej koncepcji „powołania chrzcielnego” wśród zwykłych katolików. Niektórzy sugerowali, że sposobem na rozpoczęcie jest pomoc świeckim w zrozumieniu ich darów i talentów oraz przeszkolenie ich w używaniu ich w służbie we wspólnocie parafialnej.

Uczestnicy ze społeczności hiszpańskojęzycznej odnotowali następujące kwestie dotyczące roli świeckich:

- W niektórych parafiach nie ma postawy słuchania. Odnosi się wrażenie, że opinia świeckich nie jest ceniona. Młodzi ludzie najbardziej cierpią z powodu braku słuchania i poczucia, że nie ma dla nich miejsca.
- Wielu uczestników wskazuje, że udział świeckich w podejmowaniu decyzji jest niewielki lub żaden. Jak podejmowane są decyzje i kto je podejmuje?
  - Wielu uważa, że księża decydują o wszystkim.
  - Udział społeczności latynoskiej wydaje się być jeszcze bardziej ograniczony.
  - Zależy od postawy proboszcza i jego otwartości na uczestnictwo świeckich i na różne kultury.

- Czasami niektórzy świeccy uczestniczą w podejmowaniu decyzji, zwłaszcza w parafiach, w których istnieje już Parafialna Rada Duszpasterska.
- Nie wszystkie parafie mają aktywną Parafialną Radę Duszpasterską.
- Czasami członkowie rady nie reprezentują wspólnoty parafialnej. Brakuje różnorodności, a reprezentacja latynoska w Radzie Duszpasterskiej parafii może być ograniczona.
- Ponieważ świeccy są zapraszani do udziału w kierowaniu parafią, konieczne będzie wspieranie ich rozwoju jako liderów, a zatem oferowanie szkoleń; trzeba pomagać parafianom w zrozumieniu ich darów i talentów oraz sposobów ich wykorzystania w służbie Kościołowi.
- Pracownicy administracyjni w niektórych parafiach wykazują negatywny stosunek do świeckich.
- Czasami ze względu na szacunek, Latynosi lub członkowie innych grup kulturowych mogą ulegać duchowieństwu i dlatego nie mogą zadawać pytań ani odpowiadać na zaproszenia do przewodzenia.
- Klerykalizm jest wszechobecny zarówno wśród duchowieństwa, jak i świeckich.
- Czasami świeckim brakuje motywacji, entuzjazmu i zaangażowania w swoje własne obowiązki w służbie wspólnoty.

Kobiety w kierownictwie kościelnym

Rola kobiet w Kościele podczas sesji słuchowych wzbudzała wielkie zainteresowanie. Ponad 90 procent zaangażowanych w problemy synodalne, wyrazili opinię aby dostrzeżono większą rolę kobiet w Kościele. Uczestnicy Synodu, prawie w każdej parafii mówili, że nadszedł czas, aby kobiety były wyświęcane na diakonów i kapłanów. Ideom tym bardzo silnie towarzyszyło poczucie frustracji. Wielu uważa, iż fakt, że kobiety nie są wyświęcane na diakonów lub księży, świadczy o poważnej nierówności i braku poszanowania godności kobiet. Młodsze pokolenia mogą uznać taką sytuację nie do przyjęcia. Niektórzy stwierdzili prywatnie, że nie wiedzą, jak odpowiedzieć na pytania zadawane przez ich dzieci, dlaczego kobiety nie są wyświęcane w Kościele. Wierzą, że Kościół nie spełnia dziś swojej roli.

Ponadto uczestniczki hiszpańsko języczne, potwierdziły obecny poziom zaangażowania kobiet w życie parafii, jednocześnie zauważając, że mają one niewielki wpływ na decyzje dotyczące ich wspólnoty parafialnej i Kościoła.

5. ZARZĄDZANIE

Uczestnicy uznają, że rolą świeckich jest nie tylko uczestnictwo w posługach i działaniach życia parafialnego, ale także udział w zarządzaniu parafiami. Uczestnicy Synodu są zaniepokojeni zmniejszającą się liczbą duchownych i zakonników. Wielu wyrażało chęć pomocy w podejmowaniu decyzji w różnych kwestiach dotyczących życia parafii.

Wielu uczestników Synodu wzywa Kościół do:

- Zaoferowania edukacji i szkoleń w zakresie zarządzania
- Szkolenia kobiet i młodych ludzi na liderów w Kościele Powszechnym.
- Zmniejszenia klerykalizmu.
- Zwiększenia relacji międzykulturowych.
- Ustanowienia społecznej nauki Kościoła istotną częścią ewangelizacji.

- Poświęcenia więcej uwagi działalności misyjnej Kościoła. W wielu wspólnotach istnieje potrzeba odbudowania zaufania do kapłanów, praktykujących rodzin chrześcijańskich, nauczycielach i wszystkich, którzy mają do czynienia z młodzieżą, aby rozbudzić większą liczbę powołań.
- Opracowania planu dotyczącego powołań w archidiecezji, aby zająć się problemem malejącego i starzejącego się duchowieństwa.
- Przyzwolenia, aby funkcje administracyjne kościołów spoczywały w rękach świeckich, diakonów lub zakonników, aby księża poświęcali więcej czasu na opiekę duszpasterską, pielęgnowanie duchowości i ewangelizację.
- Zwiększenia obecności liderów diecezjalnych we wspólnotach. Poza komunikatami i pismami informacyjnymi ludzie chcą przebywać wśród duchowieństwa.
- Umacniania we wspólnotach parafialnych poczucia przynależności do swojego Kościoła i wiary. Tylko ci, którzy utożsamiają się ze wspólnotą parafialną stają za nią odpowiedzialni.
- Przyznawania stypendiów na formację teologiczną świeckich.

Duszpasterskie Rady Finansowe i Parafialne

Większość parafii posiada działające rady finansowe, ale nie we wszystkich funkcjonują rady duszpasterskie. Z tego powodu panuje pewne nieporozumienie, dlaczego w niektórych parafiach są rady duszpasterskie a w innych one nie funkcjonują wcale. Niektórzy przyznają, że archidiecezja w ostatnich trzech latach, nawet podczas pandemii, prowadziła szkolenia dla rad duszpasterskich. Jednak w wielu raportach pojawia się wezwanie do lepszego zrozumienia roli rady, tego, co robią, jak wybierani są członkowie, szkolenie umiejętności proboszcza, aby jak najlepiej wykorzystać rady i jak lepiej komunikować się z parafią.

Społeczność latynoska podzieliła się pewnymi radami służącymi lepszemu funkcjonowaniu parafii, mianowicie:

- Od czasu do czasu zapewnić świeckim możliwości uczestniczenia w rozmowach na temat potrzeb i potencjalnych zmian w duszpasterstwie parafii.
- Stworzyć więcej możliwości formacji liderów i świeckich.
- Opracować plan duszpasterski, który działa na rzecz jedności różnych grup etnicznych Archidiecezji.
- Poprawić komunikację między różnymi urzędami archidiecezji i parafii w zakresie oferowanych przez nie programów ministerialnych, takich jak: grupy wsparcia, zdrowie, migracja, edukacja. Rady powinny lepiej rozumieć relacje między archidiecezją a parafią.
- Zaplanować więcej spotkań świeckich z kardynałem i biskupami pomocniczymi.
- Wspierać rady finansowe, aby pomóc im poprawić budżet i zapewnić środki ekonomiczne dla parafii.
- Uświadamiać wiernych o kondycji materialnej Archidiecezji.
- Zapewnić parafiom i ich radom możliwość nawiązywania kontaktów i dzielenia się pomysłami.
- Utworzyć Radę Świeckich w Archidiecezji reprezentującą każdą parafię, która będzie pomostem komunikacji pomiędzy wspólnotą parafialną a Archidiecezją.

Duchowieństwo

Parafianie byli na ogół przychylnie nastawieni do swoich proboszczów i księży. Doceniają ich ciężką pracę i opiekę duszpasterską. Wiele raportów sugerowało potrzebę lepszych, bardziej trafnych homilii, które przemawiają do wszystkich członków kongregacji. Uczestnicy wyrazili również potrzebę, aby proboszczowie regularnie słuchali swoich ludzi, doceniali i wykorzystywali ich umiejętności i dary oraz włączali ich w podejmowanie decyzji. Czasy, które wielu określa jako kulturę „modlitwy, płacenia i posłuszeństwa”, już dawno minęły i taka postawa nie jest już zadowalająca. Raporty z różnych parafii archidiecezji wskazywały również na klerykalizm, zwłaszcza wśród młodszych księży, jako czynnik niesprzyjający angażowaniu się wiernych w kościele.

Innym obszarem zainteresowania był podział między członkami Drogi Neokatechumenalnej a regularnymi parafianami. Niektórzy parafianie uważają, że nie otacza się ich tak dobrą opieką, albo nie daje się im tak wielu możliwości, jak członkom grup Neokatechumenalnych.

Chociaż wielu księży uczestniczyło w sesjach słuchowych, odbywających się w ich parafiach, księża posługujący w archidiecezji zostali również zaproszeni do wzięcia udziału w sesjach specjalnie dla nich przeznaczonych. Niestety, nie cieszyły się one popularnością. Uczestniczyło siedemdziesięciu księży z możliwych sześciuset. Generalnie księża, którzy uczestniczyli, czują, że nie ma jedności w prezbiterium, nie współpracują w jednym kierunku i jest mało interakcji czy współpracy między księżmi z sąsiednich parafii. Wskazują na błędną strukturę działania Dekanatu, ponieważ to od dziekana zależy budowanie więzi. Współpraca z biskupami pomocniczymi daje lepsze owoce w parafiach. Wielu uczestników wskazywało na potrzebę lepszej relacji z arcybiskupem.

Jedno ze spotkań duchowieństwa miało miejsce w Seminarium Redemptoris Mater (RM), gdzie raz w tygodniu gromadzą się kapłani Drogi Neokatechumenalnej. Obecnych było trzydziestu czterech księży.

Wyniki z tej sesji słuchania są następujące:

- Różnorodność etniczna duchowieństwa powinna być bogactwem, a nie przeszkodą. Zalecają częstsze, mniejsze konwokacje, aby duchowni lepiej się poznali.
- Wspólna praca nad kwestiami sprawiedliwości społecznej i posługi Kościoła byłaby mocną stroną.
- Uczestnicy zadawali pytania: Czy oskarżonemu księdzu przysługują prawa? Wielu uważa, że obecnie tak nie jest i uważają to za niesprawiedliwe.
- Wielu postrzega Kościół jako instytucję, która rzuca im wyzwanie i rozczarowuje ich.
- Kościół musi być otwarty na realia tego pokolenia, nie bać się używać nowego języka, gdy mówi o naszej wierze i naszej relacji z Chrystusem.
- Uczestnicy uważają, że archidiecezja potrzebuje różnorodnych liderów, w tym kobiet, osób kolorowych i Latynosów.
- Zaobserwowano, że w ostatnich latach Doroczna Kwesta Archidiecezjalna wywarła zbyt dużą presję na proboszczach.

- Zaleca się zwiększenie pomocy parafiom w miastach, wzajemne dzielenie się dobrami, odnowienie procesu Nowej Energii, zapewnienie bardziej równego podziału finansów i prośzenie zamożniejszych parafii o dzielenie się zasobami z biedniejszymi.

Skandal związany z wykorzystywaniem seksualnym

Uczestnicy przedstawili komentarz na temat skutków skandalu związanego z wykorzystywaniem seksualnym. Wspomnieli o konsekwencjach utraty zaufania do hierarchii i że odpowiedzialni za Kościół powinni byli zareagować wcześniej. Wierni są zaniepokojeni tym, jak wykorzystywane są ich fundusze i obawiają się, że pieniądze, które ofiarują są używane do wypłacania podszkodowanym jak również dla prawników.

Duchowni uważają, że „Dallas Charter” (zespół procedur dotyczących wykorzystania seksualnego) jest niesprawiedliwy i że archidiecezja powinna bronić księży jako osoby. Wielu księży przebywa na tzw. urloпах, bez jakiegokolwiek nadziei na rozwiązanie lub zakończenie procedur prawnych. Przepisy mówią, że nawet gdy oskarżenia są postrzegane jako absurdalne, oskarżonych księży usuwa się z posługi wraz z uprawnieniami. Takie postępowanie wobec duchownych spowodowało bardzo niskie morale i defensywną postawę.

6. KOMUNIKACJA

Wiele raportów wskazywało na brak komunikacji pomiędzy parafią a archidiecezją oraz na brak informacji ze Stolicy Apostolskiej. Komunikacja między proboszczami a parafianami dotycząca programów, możliwości nauki i ogólnie wiadomości kościelnych wymaga większego zainteresowania.

Wielu uczestników uważa, że:

- Proboszczowie powinni korzystać z poczty elektronicznej i komunikacji RCAN.
- Proboszcz i pracownicy parafii powinni przekazywać świeckim wiadomości z archidiecezji, Watykanu i innych źródeł katolickich. Na przykład, JerseyCatholic.org, serwis informacyjny z archidiecezji, który zawiera wiadomości, ogłoszenia, oświadczenia kardynała Tobina, biskupów New Jersey i nie tylko, powinien być bardziej promowany. Parafie powinny mieć osobę, która zajmuje się stronami internetowymi i mediami.
- Parafie powinny używać różnych metod komunikacji.
- Korzystanie z mediów społecznościowych, informowanie o wydarzeniach w parafiach, powinno stać się standardem.
- Potrzebna jest większa obustronna komunikacja między archidiecezją a parafianami. Zadaniem Archidiecezji powinno być znalezienie sposobu na pozyskanie pomysłów z różnych parafii. Archidiecezja powinna zaoferować sposoby dialogu między archidiecezją a parafiami i naprawdę słuchać potrzeb/problemów parafii.
- Parafie powinny stać się bardziej obeznane z technologią, z lepszym wykorzystaniem IT i mediów społecznościowych do przekazywania informacji parafianom i mediom świeckim. Diecezja mogłaby pomagać parafiom w szkoleniu i organizowaniu pomocy.

Członkowie społeczności latynoskiej zaproponowali pewne sugestie dotyczące poprawy komunikacji:

- Szanować wszystkie kultury i grupy językowe. Bariera językowa może utrudniać komunikację. Ksiądz, który nie mówi tym samym językiem, co jego parafianie lub nie docenia tradycji kultury, może oderwać duchownych od wspólnoty. Wielu uczestników docenia wysiłki niektórych księży nie-latynoskich, aby mówić po hiszpańsku.
- Doceniać i świętować różnorodność.
- Poważnie traktować inkulturację jako klucz do sukcesów ewangelizacyjnych.
- Ułatwiać komunikację i jedność pomiędzy różnymi grupami apostołskimi parafii.
- Kontynuuj transmisję Mszy św. za pośrednictwem mediów społecznościowych w celu utrzymania komunii i uczucia z tymi, którzy z różnych powodów nie mogą chodzić do kościoła.
- Nawiązać dialog z innymi chrześcijanami lub niewierzącymi.
- Informować wiernych o wielu programach i pomocy jakie oferuje archidiecezja.
- Umieszczać na stronach internetowych parafii więcej wiadomości w języku hiszpańskim.
- Inicjować lub utrzymywać komunikację z osobami wyobcowanymi z Kościoła. Wielu uczestników wskazało, że nie widzą wyraźnej troski o osobiste spotkanie z tymi, którzy opuścili swoje parafie.
- Korzystać z mediów w głoszeniu Dobrej Nowiny.

ZGROMADZENIA ZAKONNE

Siedem zgromadzeń zakonnych skupionych w archidiecezji przeprowadziło sesje wzajemnego słuchania. Wśród nich znalazły się dwie grupy kontemplacyjne, jedna grupa braci zakonnych i reszta sióstr apostołskich wraz z ich współpracownikami. Członkowie innych kongregacji brali udział w sesjach parafialnych lub instytucjonalnych.

Stanowisko zakonników było odzwierciedleniem odpowiedzi parafii i innych grup, które prowadziły sesje słuchania. Jako wzór wymienili na przykład swoją ciągłą współpracę ze zgromadzeniami zakonnymi w archidiecezji i poza nią.

Uczestnicy ze zgromadzeń zakonnych wierzą, że Duch Święty prosi kościół o zwrócenie uwagi na następujące kwestie:

- Wdrożenie w życie zobowiązań wynikających ze chrztu świętego i zaangażowanie wszystkich ochrzczonych jako uczniów.
- Wyrażanie więcej empatii w działaniu i kontaktach z ludźmi.
- Dopuszczenie kobiet do głoszenia kazań.
- Możliwość święceń dla kobiet.
- Włączanie kobiet na stanowiska administracyjne.

Wielu uważa również, że następujące kwestie „wstrzymują rozwój Kościoła”:

- Ograniczone role kobiet w środowisku duszpasterskim i administracyjnym.
- Klerykalizm i przekonanie, że status świeckich, zwłaszcza kobiet, jest niższy niż księży.
- Brak udziału w podejmowaniu decyzji.
- Brak udziału ludu bożego, zwłaszcza kobiet w różnych dziedzinach życia Kościoła.

Na pytanie skierowane do zakonników: „Jak myślicie, czego oczekuje Papież Franciszek od stanu zakonnego?” Respondenci powiedzieli:

- Większego otwarcia na potrzeby ludzi.
- Zbadania modeli inkluzywności w Kościele.
- Rozszerzenia roli kobiet w posłudze kościelnej, w tym w Kurii.
- Wyzbycie się klerykalizmu i godności kościelnych.
- Przygotowanie świeckich do głoszenia Słowa Bożego.
- Wyświęcanie kobiety na diakonów i kapłanów.

Biskupi New Jersey i wyżsi przełożeni zgromadzeń zakonnych z personelem pracującym w pięciu diecezjach wspólnie odbyli sesję słuchania. Mówili o sprawach w Kościele, o relacjach przełożonych zakonnych i biskupach oraz o tym, jak mogą się wzajemnie wspierać i współpracować. Uczestnicy zgodzili się, że to coroczne spotkanie buduje świetne relacje i jest dobrym modelem współpracy i szacunku.

ARCHIDIECEZJA

Uczestników zapytano, w jaki sposób pracownicy archidiecezji mogliby być bardziej pomocni w realizacji misji Kościoła. Zdecydowanym pragnieniem są szkolenia dla rad parafialnych, szkolenie liderów, angażowanie młodzieży, umiejętność współpracy między parafiami, szkolenie umiejętności i homiletyki dla księży i diakonów, kobiet na ważnych stanowiskach w diecezji i parafiach, jak dotrzeć i zaprosić nowych ludzi i tych, którzy odeszli z powodu pandemii lub skandali związanych z wykorzystywaniem seksualnym. Uczestnicy wyrazili również uznanie za wsparcie i szkolenia, jakie otrzymują.

Zgromadzenia zakonne zostały również zapytane: „Jak powinna wyglądać współpraca pomiędzy Zgromadzeniem Zakonnym a Archidiecezją?” Oto niektóre sugestie:

- Korzystanie z doświadczeń i wysiłków takich organizacji jak LCWR i walka o prawa kobiet na całym świecie.
- Dzielenie się z Archidiecezją pomysłami dotyczącymi edukacji na temat zmian klimatycznych, rasizmu, handlu ludźmi i zaangażowania w „Laudato Si”.
- Wspieranie słabszej ekonomicznie grupie w diecezji poprzez parafie i szkoły.
- Korzystanie i wprowadzanie w życie dokumentów Kościoła, wykorzystanie je jako formacyjne narzędzia nauczania w parafiach, aby świeccy byli lepiej poinformowani o tym, czego naucza i co popiera Kościół.

PODSUMOWANIE I ZALECENIA

Ojciec Święty Franciszek pragnie, aby wszyscy członkowie Kościoła podróżowali razem w wierze i jedności. Proces konsultacji synodalnych, kładący nacisk na synodalność, modlitwę, słuchanie i rozeznawanie wszystkich za pomocą Ducha Świętego, rozpałił poczucie wspólnoty i umożliwił wspólne rozeznanie. Mamy nadzieję, że sprawozdania z sesji słuchania, będą sprzyjać współpracy i wykorzystaniu darów wszystkich członków, jako stałej części życia Kościoła.

Niektóre zalecenia dotyczące kontynuowania podróży synodalnej w archidiecezji Newark:

- Zwrócić uwagę na formację „kapłaństwa świeckich” oraz na indywidualne podejście do każdej osoby, która przez chrzest święty jest powołana do bycia uczniem w Kościele. Sesje odsłuchowe pokazały, że wielu parafian jest bardziej skoncentrowanych na swoich lokalnych problemach niż na problemach globalnych. Więcej pożytku byłoby, gdyby wierni mieli ogólny dostęp do wiadomości z Archidiecezji i z całego Kościoła.

Proboszczowie i pracownicy parafii, liderzy szkół i kampusów powinni zapewnić dostęp do wiedzy i informacji wszystkim, niezależnie od wieku. Na przykład, parafianie mogą zostać zaproszeni na wspólne spotkania w małych wspólnotach, na studium biblijne, czytanie książki, czasopisma itp. na poziomie parafii lub dekanatu.

- Wspierać parafian, którzy chcą nieść pomoc ludziom z marginesu społecznego oraz biednym, byłym katolikom, niewierzącym, młodszymi pokoleniami i innymi. Potrzebne jest szkolenie w zakresie docierania do innych i zapraszania ich do życia Chrystusa.
- Szkolenie świeckich liderów w zakresie przywództwa parafialnego, posług i grup, sprawiedliwości społecznej i pomocy.
- Kontynuowanie procesu synodalnego wśród parafian –aby proboszczowie i pracownicy rozumieli potrzeby parafian i społeczności lokalnych.
- Promowanie wydarzeń budujących społeczność w parafii, dekanacie, archidiecezji
- Utworzyć grupy wsparcia w kluczowych momentach życia: narodziny, chrzest, sakramenty, uroczystości, pogrzeby.
- Organizowanie spotkań ekumenicznych i międzywyznaniowych w środowisku parafialnym i archidiecezjalnym.

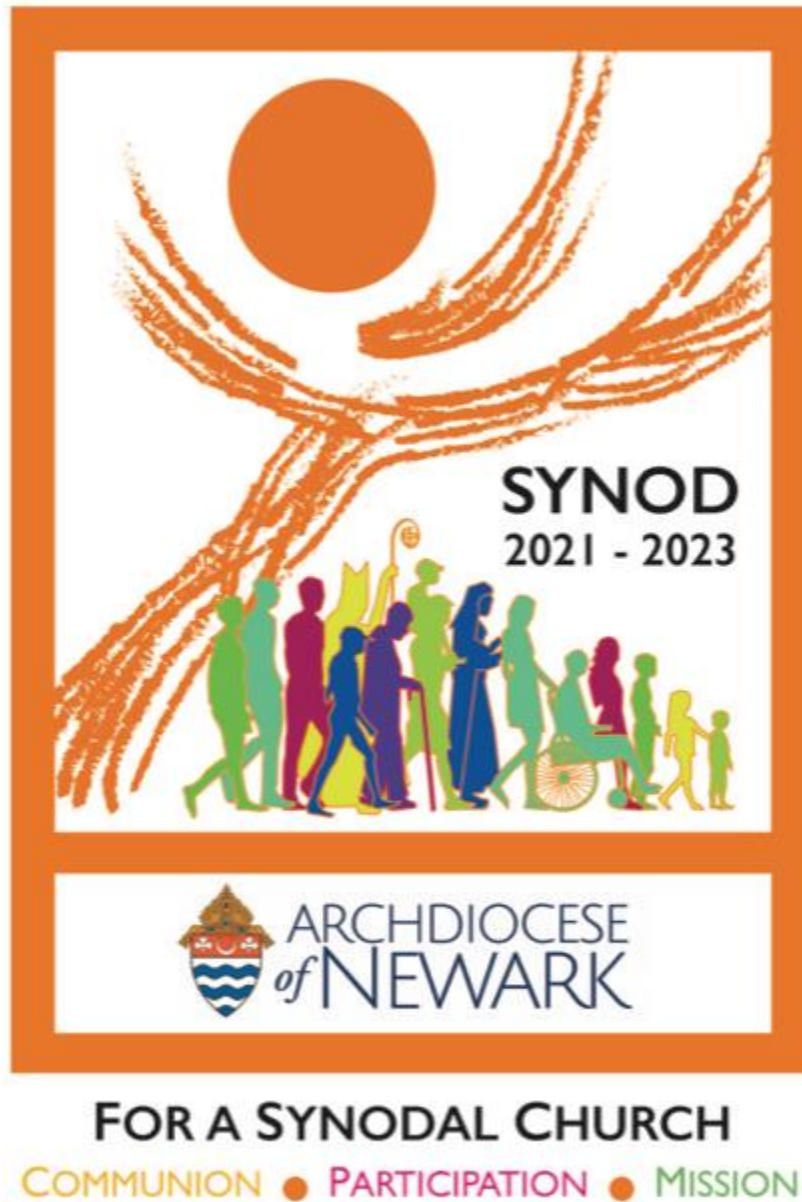
Informacje pozyskane w trakcie sesji słuchania liderzy archidiecezjalni wykorzystają, aby wytyczyć drogę synodalną i wzmocnić nasze parafie i posługę duszpasterską. Wyzwaniem, przed którym stoi obecnie archidiecezja, to budowanie na doświadczeniach, które zostały udokumentowane w tym procesie, ale także oferowanie pomocy i szkolenia w różnych obszarach posługiwania. Większość uczestników wyraziła chęć kontynuacji procesu synodalnego poprzez ciągłe możliwości gromadzenia się, wspólnej modlitwy, słuchania Ducha Świętego, dzielenia się pomysłami i bycia wysłuchanym przez przedstawicieli Kościoła.

Parafialne Rady Duszpasterskie rozpoczną teraz naukę planowania w oparciu o to, co zgłosiły podczas sesji słuchania. Pracownicy archidiecezji zapoznają się również z problemami i rozpoczną wcielanie je w życie

Archidiecezja Newark modli się z papieżem Franciszkiem, ufając Duchowi Świętemu, abyśmy wszyscy stanowili jedno (J 17,21) jako Kościół Chrystusowy i ukazali światu nasze światło w jedności i miłości.

Pod przewodnictwem Ducha Świętego i za wstawiennictwem naszej Najświętszej Matki Maryi modlimy się, aby ten lokalny Kościół szedł naprzód z odwagą i tworzył przyszłość pełną nadziei i ufności, niosąc wszystkim dobrą nowinę o Jezusie Chrystusie.

APPENDICES

INFORME SINODAL

COMUNIDAD HISPANA

ARQUIDIÓCESIS DE NEWARK

INTRODUCCIÓN

Entre otras opciones a la consulta sinodal realizadas en la Arquidiócesis de Newark, el Ministerio Hispano llevó a cabo una consulta inspirada en las preguntas presentadas por el Documento Preparatorio emanado de la Santa Sede. El material preparado en español estaba diseñado para facilitar el diálogo en pequeños grupos durante cinco semanas en las diferentes parroquias con ministerio hispano.

Se reunieron 212 pequeños grupos en cuarenta y tres parroquias de la Arquidiócesis, participando 2,361 personas, de los cuales 1,462 eran mujeres y 899 hombres. El grupo más numeroso estuvo compuesto de personas entre 40 y 55 años (33%), seguido del de 26 a 39 años (23%), del de 55 a 74 años (23%) y de los menores de 25 años (15%). El resto fueron personas mayores de 75 años. La mayoría de los grupos se reunieron en las parroquias, aunque algunos lo hicieron en casas particulares o conectándose por zoom.

El siguiente es un resumen de los informes presentados por los pequeños grupos en respuesta a las preguntas discutidas en cada reunión y de los informes parroquiales recibidos.

1. Preliminar: Grupos de personas que están en las periferias de la parroquia:

- Los jóvenes que asisten a la parroquia porque no ven allí un lugar para ellos; los que no regresan después de recibir el sacramento de la confirmación; los que sufren diferentes adicciones.
- Los indocumentados que, si se acercan a la parroquia, tienen miedo a involucrarse en otras actividades.
- Los necesitados de ayuda material o que están en prisión.
- Los ancianos o enfermos, confinados en centros de cuidados o en sus domicilios.
- Los católicos no practicantes y aquellos que, si asisten a misa, no se involucran en nada.
- Los que se han alejado de la Iglesia por la pérdida de la fe o por no sentirse acogidos en la comunidad.
- Los que por motivos de trabajo o de cambio de residencia frecuente, se les dificulta ser parte de la comunidad

2. ¿Cómo se lleva ya a cabo en su parroquia este “caminar juntos”?

- Los laicos, en general, se sienten invitados a participar activamente en la misión de la Iglesia. Se sienten escuchados y animados a ser parte integral en la vida de la comunidad, tanto por los sacerdotes –especialmente en los momentos difíciles– como por los líderes laicos. Esto se muestra en:
  - La buena acogida a todos por parte de la comunidad parroquial. En la bienvenida a los nuevos miembros y la comunicación cordial.

- La invitación constante a participar en alguno de los ministerios/grupos de la parroquia o en las actividades parroquiales. Creando espacios para la participación, tanto en la liturgia como en la catequesis y en los cursos de formación religiosa. Ofreciendo sus talentos a través de los diferentes grupos apostólicos.
- La cordialidad y el entusiasmo de los servidores, su testimonio de vida y el servicio que prestan a la comunidad.
- El calor con que la comunidad recibe a los que asisten a las diferentes actividades parroquiales que nos unen como familia. (Cursos de formación, celebraciones de las fiestas y tradiciones de nuestra realidad multicultural. Actividades sociales)
- Hay una gran participación de la mujer en todos los aspectos de la vida parroquial y de los diferentes ministerios. (No hay ninguna mención su papel en la toma de decisiones.)
- Hay comunicación y diálogo entre los diferentes grupos étnicos que forman la parroquia.
- Tenemos celebraciones eucarísticas en distintos idiomas. En ochenta y dos parroquias de nuestra Arquidiócesis se celebra una o más misas en español cada domingo.
- Se responde a las necesidades de los más desfavorecidos y de los inmigrantes a través de las acciones sociales de la parroquia. Algunas parroquias cuentan con programas de ayuda a los inmigrantes, desde la información legal a la ayuda en las necesidades laborales. Otras, con servicios médicos a través de la parroquia.
- Algunos participan en la toma de decisiones que afectan a la comunidad parroquial, sobre todo en las parroquias donde ya existe el Consejo Pastoral.
- En la celebración de la Eucaristía, con participación activa de los miembros de la comunidad en los diferentes ministerios.
- Haciendo uso de los medios de comunicación para anunciar la Buena Nueva.

3. ¿Qué dificultades encuentran en su parroquia en este “caminar juntos”? ¿Hay algo que dificulte a los feligreses sentirse parte integral de la parroquia y hablar con valor y responsabilidad?

Aun teniendo presente lo dicho en el #2, muchos participantes en la consulta sinodal indican las siguiente:

- En algunas parroquias falta la actitud de escucha. Se provee información, pero no se valora la opinión de los laicos. Los jóvenes son los que más sufren la falta de escucha y del espacio necesarios.
- Muchos participantes indican que no han visto que en sus parroquias exista ni se promueva la participación de los laicos en la toma de decisiones, que no saben cómo se toman ni quién lo hace.
  - La percepción de muchos es que los sacerdotes son los únicos que deciden todo.
  - La participación parece ser aún más limitada para la comunidad hispana.
  - Depende mucho del párroco y su apertura a la participación de los laicos y a las diferentes culturas.
- Falta de una actitud de acogida por parte del clero y de los miembros de la comunidad. Algunos grupos parroquiales están muy cerrados y no brindan oportunidad a personas nuevas con ideas y carismas renovados.
- Falta de conocimiento personal de los otros miembros de la comunidad.
- Falta de comunicación dentro de la comunidad parroquial y hacia fuera de ella.

- Falta de formación espiritual para todos los miembros de la comunidad.
- Falta de entrenamiento para líderes.
- La actitud negativa que a veces existe en el personal administrativo de algunas parroquias.
- La diversidad de procedencias de los miembros de la comunidad que, al tiempo que es una riqueza, puede representar un reto.
- La barrera del idioma que dificulta la comunicación. No tener un sacerdote en la parroquia que hable español, la falta de conocimiento de las tradiciones y la percepción de favoritismo de un párroco alejado de una parte de su comunidad. Aplauden, sin embargo, el esfuerzo que hacen algunos sacerdotes no hispanos por hablar el español.
- Falta de representación hispana en el Consejo Pastoral de la parroquia.
- El trabajo y las obligaciones familiares que impiden la participación en actividades parroquiales.
- Falta de sentido de pertenencia a una determinada parroquia.
- La timidez característica de muchos hispanos que les impide preguntar o responder a la invitación a participar en la vida parroquial.
- Falta de apertura a un ambiente multicultural
- Desconocimiento de la doctrina de la Iglesia.
- Clericalismo
- Ausencia en muchas parroquias de un Consejo Pastoral activo.
- La falta de motivación/entusiasmo y compromiso de los laicos que no asumen responsabilidades en el servicio a la comunidad.
- El tema de los jóvenes exige una atención particular: Hay una gran preocupación sobre la realidad juvenil en las parroquias. El sentimiento general expresado es que este es un asunto prioritario en nuestra realidad pastoral.
  - La asistencia de los jóvenes a la misa dominical es muy escasa en muchas parroquias.
  - En las parroquias con ministerio hispano muy pocas cuentan con un grupo juvenil organizado.
  - Donde existen grupos juveniles, estos desarrollan un buen trabajo con experiencias formativas para otros jóvenes y actividades sociales para la comunidad.
  - Muchos indican que en sus parroquias se invita frecuentemente a los jóvenes y que se promueve su participación tanto en las actividades organizadas para ellos, como en los diferentes cursos de formación de la parroquia. Esto no parece suceder en todas las parroquias; algunos se quejan de que en la suya nunca se habla del tema.
  - En algunas parroquias el ministerio juvenil está asociado sobre todo con el programa catequesis (confirmación y post-confirmación) o con las celebraciones litúrgicas de la comunidad (proclamadores de la Palabra, acólitos o miembros del coro). Pero, en general, no se retiene a los jóvenes que participaron en los programas de confirmación.
  - Faltan líderes que organicen y entusiasmen a los jóvenes. Estos tampoco cuentan con el espacio necesario para desarrollarse.
  - En algunas parroquias el grupo juvenil existente es exclusivamente para el grupo apostólico que lo organiza, no para toda la parroquia.

3. De acuerdo a las opiniones expresadas en los grupos sinodales, ¿qué pasos deberían tomar en su parroquia para crecer en el “caminar juntos”?

- Tomar conciencia de quiénes son los que están en las periferias de la vida parroquial: los jóvenes, los indocumentados, los necesitados de ayuda material o que están en prisión, los ancianos y enfermos, los católicos no practicantes, los alejados de la Iglesia por la pérdida de la fe o porque no se sienten acogidos por la comunidad, los que no participan por motivos de trabajo o por cambio frecuente de residencia.
- Cultivar una cultura de escucha mutua entre el clero y los laicos. Robustecer estas relaciones con amor y empatía.
- Que los miembros del clero caminen entre nosotros, todos miembros del Pueblo de Dios.
- Fomentar la participación de los laicos en la misión de la Iglesia, al igual que en la toma de decisiones que afectan a la comunidad.
- Promover la participación activa de los jóvenes en todas las dimensiones de la vida parroquial y diocesana. Fortalecer la catequesis y los grupos juveniles en las parroquias, y trabajar en el discernimiento vocacional de los jóvenes.
- Extender los procesos catequísticos para que no sea solo una catequesis sacramental.
- Aumentar la preocupación por responder a las necesidades de los más necesitados.
- Despertar el sentido misionero de la iglesia en cuanto a las acciones sociales, participando con otras instituciones en el cuidado a los más necesitados. Organizar grupos de apoyo a causas sociales desde las parroquias.
- Continuar los programas de ayuda a los inmigrantes, desde la información legal a la ayuda en las necesidades laborales. Iniciar dichos programas donde no existan.
- Concientizar a los miembros de la comunidad de la obligación que todos tenemos de cuidar el medio ambiente. Formar un grupo que mantenga este interés en la comunidad. Se constata que es un capítulo pendiente en la mayoría de nuestras parroquias.
- Promover el diálogo inter-religioso encontrando puntos en común (justicia social, inmigración, medio ambiente...)
- Aumentar la información sobre cómo se toman las decisiones importantes en la parroquia.
- Mejorar los Consejos Pastorales en las parroquias donde ya funcionan y establecer, donde no existen, un Consejo Pastoral que incluya la representación de los diferentes grupos parroquiales. Muchas personas dicen desconocer si este Consejo existe en su parroquia o cuál es su función.
- Facilitar la comunicación y unidad entre los diferentes grupos apostólicos de la parroquia.
- Promover una actitud de escucha constante a las necesidades cambiantes de la comunidad.
- Fomentar la comunicación entre las personas de los diferentes grupos étnicos y culturas que integran la misma comunidad. Celebrar la diversidad.
- Establecer un diálogo –que parece muy limitado en el momento presente– con otros cristianos o personas no creyentes.
- Trabajar para que la comunidad sea
  - misionera en la acogida alegre a los nuevos miembros y a los alejados, celebrando la diversidad cultural y valorando los dones que cada persona ha recibido del Señor.
  - misionera en salida, que impulse a sus miembros a ser discípulos misioneros, en la que todos, clero y laicos, asuman el compromiso en la obra de la evangelización.
  - una parroquia que cuida de sus miembros:

- Promoviendo el desarrollo espiritual y ofreciendo oportunidades de formación en la fe para todos los feligreses.
  - Preocupándose de la formación de los jóvenes y de la creación de grupos juveniles que se entusiasmen con su misión evangelizadora.
  - Involucrándoles más para que sea mayor su participación en la Iglesia.
  - Facilitando para ellos oportunidades de formación en la fe después de recibir el sacramento de la Confirmación.
  - Grupos de orientación y discernimiento vocacional.
  - Con la celebración de la Eucaristía que nos ayude a celebrar nuestra fe y a salir al encuentro de nuestros hermanos.
  - Promoviendo la formación de los llamados a los diferentes ministerios. (Catequistas, lectores, ministros extraordinarios de la Eucaristía...)
  - Fomentando la pastoral familiar.
  - Participando en los talleres de formación que ofrece la Arquidiócesis para todas las parroquias.
  - Utilizando las redes sociales para dar información y testimonio de los eventos que suceden en la parroquia.
  - Incluyendo el español en la página web de la parroquia.
  - Que involucre más a los padres y familias en las actividades de la Iglesia
- Plantearse con seriedad la inculturación como necesidad de toda la evangelización.
  - Dar a conocer los grupos y asociaciones de la diócesis que prestan servicios y ayudas.
  - Establecer canales de diálogo y colaboración con otros cristianos y personas no creyentes. Muy pocas personas indicaron que en sus parroquias exista algún proyecto de esta índole y el diálogo suele ser llevado a cabo por iniciativa personal. Se indica que en el pasado no hemos tenido formación para este diálogo y colaboración y que a veces resulta difícil por la actitud de ataque y crítica feroz que demuestran algunos hacia nuestra Iglesia y su doctrina.
  - Iniciar o mantener la comunicación con los alejados de la Iglesia. Muchos de los participantes indicaron que no ven en sus parroquias una preocupación manifiesta por salir al encuentro personal con los que se alejaron.

4. ¿Qué pasos podemos tomar en la Arquidiócesis de Newark para crecer de una manera más unida en el futuro?

- Tomar como ejemplo este proceso sinodal de escucha y brindar oportunidades periódicas para que los laicos puedan expresar los cambios y necesidades de la Iglesia que sueñan.
- Hacer que la comunicación sea más personal y menos burocrática. Que la dimensión pastoral tenga primacía sobre la administrativa.
- Crear más espacios para la formación de líderes y de los laicos en general.
- Tener un proyecto pastoral que trabaje por la unidad de los distintos grupos étnicos de la Arquidiócesis.
- Mejorar la comunicación entre las distintas oficinas arquidiocesanas y las parroquias sobre las actividades que facilitan a través de todos los ministerios, como grupos de apoyo social, salud, migración, educación, entre otros.
- Quee haya más sesiones de escucha al pueblo por parte del Cardenal y de los obispos auxiliares.

- Elaborar un plan vocacional en la arquidiócesis. Así como contar con un mayor número de sacerdotes de habla hispana trabajando al servicio de nuestras comunidades.
- Mejorar la pastoral juvenil y familiar de toda la Arquidiócesis.
- Mejorar el presupuesto de recursos económicos para las parroquias.
- Que las oficinas diocesanas, especialmente la Catequesis ofrezcan mayores recursos al pueblo.
- Dar a conocer mejor los recursos de que dispone la Arquidiócesis para prestar servicios a familias o personas con conflictos emocionales.
- Apoyar al mantenimiento de las escuelas católicas.
- Formación de un Consejo de Laicos dentro de la Arquidiócesis que representen a cada parroquia, para que sea el puente de comunicación entre la comunidad parroquial y la Arquidiócesis.
- Cuidar que el clero sepa servir a sus fieles con compasión incansable.
- Transmitir la Santa Misa haciendo uso de las redes sociales, para mantener una comunión y afecto con quienes no pueden asistir a la iglesia por diferentes razones.

5. ¿Cómo puede la Arquidiócesis de Newark apoyarles a ustedes en sus parroquias?

- Con programas y centros de formación sobre educación en la fe, liderazgo y diferentes ministerios.
- Fortificando los lazos entre las parroquias y la Arquidiócesis con un contacto directo tanto del personal de las oficinas arquidiocesanas, como con visitas del Cardenal y de los obispos auxiliares.
- Con un plan pastoral familiar integral para las familias hispanas: Renovación de la preparación matrimonial; acompañamiento de las familias en situaciones difíciles; apoyo continuo a las parejas antes, durante y después del matrimonio.
- Ayudar para que las escuelas católicas sean más asequibles.
- Contar con más sacerdotes que hablen español.
- Retiros y Encuentros Arquidiocesanos, sobre todo juveniles.
- Cuidado pastoral de los inmigrantes y apertura y difusión de programas sociales:
  - Asistencia de abogados y consejeros profesionales
  - Acompañamiento a los jóvenes inmigrantes
  - Trabajar en la lucha sobre el racismo y la xenofobia
  - Difusión de servicios de asistencia y caridad ofrecidos por la diócesis
- Eliminar la imagen de CEO que tiene la Arquidiócesis
- Reapertura y publicación del periódico mensual en español
- Mantener un conocimiento actual de la situación socio-económica de las parroquias.

6. Pensando en la iglesia universal, ¿qué creen que es necesario para incluir a todos en las áreas de liderazgo y gobierno?

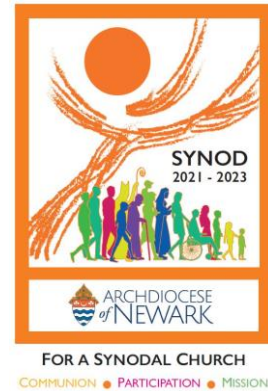
- Ofrecer más educación y entrenamiento de liderazgo.
- Mejorar la participación de mujeres y jóvenes como líderes de proyectos de la Iglesia universal.
- Disminuir el clericalismo
- Mayor inculturación
- Continuar haciendo la doctrina social de la Iglesia parte esencial de la evangelización.

- Intensificar la Pastoral Vocacional y Misionera. Urge regenerar en nuestras comunidades la esperanza en los sacerdotes, familias cristianas y religiosas, en los maestros y todos los que tratan con jóvenes para despertar mayor número de vocaciones.
- Permitir que las funciones administrativas de las iglesias estén en manos de laicos, diáconos o religiosas para que los sacerdotes dediquen mas tiempo a la evangelización.
- Mayor presencia de líderes diocesanos dentro de las comunidades. No solo a través de comunicados y papeles informativos, queremos ver al clero de la mano con el pueblo.
- Fortalecer el sentido de pertenencia a nuestra Iglesia y nuestra fe en las comunidades parroquiales.
- Promover becas de formación teológica para laicos.

NOTA:

1. En la consulta se repitió con frecuencia el hecho de que la pandemia ha interrumpido el ritmo pastoral de la comunidad, al igual que ha ofrecido la oportunidad de mostrar la generosidad de muchos miembros de nuestra comunidad eclesial.
2. Muchos expresaron agradecimiento por poder participar en esta consulta sinodal, deseando que no sea una ocasión única de escucha a los laicos y que esta sea parte de nuestra forma habitual de ser Iglesia.

SYNOD LISTENING SESSIONS

An Example for an Evening Session

7:00 PM to 9:00 PM or can be adapted to a 3 hour Morning Session

7:00 PM

Welcome by Pastor or Leader

Introductions in the table groups

7:10 PM

Opening Song

All Are Welcome (or other appropriate song)

Leader

Gathering Prayer

Come Holy Spirit

All

fill the hearts of your faithful and kindle in them the fire of your love.

Leader

Send forth your Spirit and they shall be re-created.
and You shall renew the face of the earth.

All

O God, who by the light of the Holy Spirit,
did instruct the hearts of the faithful,
grant that by the same Spirit
we may be truly wise and ever rejoice in His consolation,
through Christ Our Lord, Amen.

The Word of God

Acts 2: 1-11, 14-19

A reading from the Acts of the Apostles

When the time for Pentecost was fulfilled, they were all in one place together
And suddenly there came from the sky a noise like a strong driving wind,
and it filled the entire house in which they were.

Then there appeared to them tongues as of fire,
which parted and came to rest on each one of them.

And they were all filled with the Holy Spirit
and began to speak in different tongues, as the Spirit enabled them to proclaim.

The Word of the Lord

Thanks be to God

Scripture Reflection Question

- How have I experienced the power of the Holy Spirit in my life?

Prayer

Leader

Come Holy Spirit,
as we move into our reflection session

All

Be with us as a discerning guide to speak what is in our heart,
our experience of Church, our joys and sorrows, hopes and dreams.
May we listen carefully to each other
so that we may discern how you, Holy Spirit,
are calling us be church at this time in our history.

Leader

We ask this through Christ, our Lord.

All

Amen.

7:30 PM

Listening Session Process

Video by Cardinal Tobin – What is the Synod on *Synodality* - why it is important
Explanation of the process by Main Facilitator

- **Table Facilitator**

The table facilitator ensures that all participants have the opportunity to dialogue about the questions, taking care to focus on the dynamics of group sharing and listening.

- **Table Scribe**

The table scribe records key points of the conversations, and all discern what are the key themes to present to the Holy Father through the United States Conference of Catholic Bishops. (USCCB)

- **Feedback**

A few groups may give feedback toward the end of the session.

Focus of the Synod on Synodality

How is the Holy Spirit calling us as a Church in the 21st Century?

A Synodal Church, in announcing the Gospel, “journeys together.”

The word “synod” traces its roots to the first centuries of the Church. Coming from Greek words meaning the “same road,” synod and synodality are expressions of the fundamental mystery of the Church: people who are gathered from every corner of the earth to be “a chosen race, a royal priesthood, a holy nation, a people of his own, so that you may announce the praises” of him who called you out of darkness into his wonderful light (1 Peter 2,9).

--- Cardinal Joseph W. Tobin, CSSR

As we begin our listening and sharing, all are invited to consider what the Holy Spirit is calling us to, what paths are being opened, and what our "inner spiritual movements" are: joy or sadness, confidence or anxiety, hope or no hope, or other.

Table Process Suggestions to Help Participants Focus

- Facilitator asks all to reflect silently for five minutes, preparing their thoughts on each question.
- Each person can share his/her ideas for a maximum of two minutes.
- All reflect silently again, then sharing for a few minutes what enlightened or resonated with them.

7:40 – 8:15 PM Core Question ONE – 45 Minutes

How is this “journeying together” happening today in your parish community, campus ministry, university, school, youth group, religious congregation, or other area of Church life that you might participate in?

Pope Francis talks about “journeying together” or “walking together” down the same road. This means that we collaborate together and share responsibility for the building up of the whole Church and our parish or other ministry through evangelization, participation in worship, social justice, councils, and governance. As you reflect on the questions below, describe about how you have or have not experienced “walking together.”

Table Discussion

- Share a few examples of ways that you have experienced this “walking together” in your parish. What is challenging about walking together or participating fully in your parish?
- Pope Francis encourages us to reach out beyond our active parish community and observe who is in our local area. It is essential to look at who “used to be at our parish,” and who is not here, and those who might feel left out or on the margins.

How do we as a parish, reach out collectively or individually to those who are no longer participating in church? What are some ways to find out why they are not participating?

- As a result of our discussion, what are three steps we can take in our parish to grow in “walking together”?
  1. _____
  2. _____
  3. _____
- Where in these shared experiences do you hear the voice of the Holy Spirit calling us to move forward?

8:15 – 8:35 PM Core Question TWO – 20 Minutes

How are we “walking together” as a Church, and what steps does the Holy Spirit invite us to take in order to grow in our journeying together?

Table Discussion

- By our deep listening today, what actions do you hear the Holy Spirit asking our parish and the universal Church to take?

PARISH

UNIVERSAL CHURCH

- What practical steps are needed to include people in the areas of leadership, governance, and inclusion in the universal Church?

8:35 PM   **Local Questions – 10 Minutes**

How are we “walking together” as a Church, and what steps does the Holy Spirit invite us to take in order to grow in our journeying together?

Table Discussion

- How can the Archdiocese of Newark support you in your local parish?
- What are three steps we can take in our Archdiocese to grow more collaboratively for the future?

1. _____

2. _____

3. _____

The table scribe records key points of the conversations, and all discern what are the key themes to present to the Holy Father through the United States Conference of Catholic Bishops. (USCCB)

8:35 PM   **Evaluation of the Time spent together**

- How has this discussion given you the opportunity to listen and express and share your own experience of your parish and the universal Church?
- What is one hope you have for the Church as we continue to grow and listen to the Holy Spirit?

8:45 PM   **Sending Prayer**

Leader   Let us take a moment of quiet as we reflect on what we have done here today...

Reader   A reading from the Letter of Saint James   Jas 1:21-22
Dearest brothers and sisters:
Humbly welcome the word that has been planted in you...
[and] Be doers of the word and not hearers only.

Leader   Come Holy Spirit,
we ask you, that by your inspiration,
all of our prayers and actions always begin from you
and inspire others to know you more deeply.
We ask this through Christ our Lord.

All   Amen

Leader   Let us go forth sharing a sign of peace.

ORIGINAL NEWS ARTICLES AND COLUMNS

The following are original news articles and columns that appeared on the news website of the Archdiocese of Newark, [JerseyCatholic.org](https://jerseycatholic.org)

Prepared by the Office of Communications

(This content does not include syndicated CNS articles)

The synodal process: a window for dreamers

<https://jerseycatholic.org/the-synodal-process-a-window-for-dreamers>

Latest synod update: listening session reports under review

<https://jerseycatholic.org/latest-synod-update-listening-session-reports-under-review>

Felician Sisters offer their perspective at synod listening session

<https://jerseycatholic.org/felician-sisters-offer-their-perspective-at-synod-listening-session>

[COLUMNS](#) [TOP STORIES](#)

Archdiocese of Newark walking together on the synodal path

Sister Donna Ciangio, O.P. • March 1, 2022

Listening sessions Listening Sessions have been going very well with parishes, youth groups, ministries, parish catechetical leaders and catechists, parents, Catholic school students, religious institutes, and more. The African American, African ... [LEARN MORE](#)

[Synod on Synodality](#) • [Edit](#)

[COLUMNS](#) [LOCAL](#) [TOP STORIES](#)

Most Blessed Sacrament holds synod listening sessions with students

Father John Job • April 20, 2022

Pope Francis announced the 16th Ordinary Synod of Bishops, which will take place in 2023 in Rome. The Holy Father's theme for the synod is for a Synodal Church: Communion, ... [LEARN MORE](#)

[Archdiocese](#) • [Parish](#) • [Schools](#) • [Synod on Synodality](#) • [Edit](#)

Most Blessed Sacrament holds synod listening sessions with students

<https://jerseycatholic.org/most-blessed-sacrament-holds-synod-listening-sessions-with-students>

Latest synod update: what people are saying at listening sessions

<https://jerseycatholic.org/latest-synod-update-what-people-are-saying-at-listening-sessions>

Synod: high school students explore their relationship with the Church

<https://jerseycatholic.org/high-school-students-explore-their-relationship-with-the-church>

Synod: effective catechesis helping families journey together in new way

<https://jerseycatholic.org/effective-catechesis-helping-families-journey-together-in-new-way>

Archdiocese of Newark walking together on the synodal path

<https://jerseycatholic.org/archdiocese-of-newark-continues-walking-together-on-the-synodal-path>

Synodality and ecumenism require walking together, say cardinals

<https://jerseycatholic.org/synodality-and-ecumenism-require-walking-together-say-cardinals>

The Synod: A great opportunity for change in the Church

<https://jerseycatholic.org/the-synod-a-great-opportunity-for-change-in-the-church>

The Synod process continues in the Archdiocese of Newark

<https://jerseycatholic.org/the-synod-process-continues-in-the-archdiocese-of-newark>

Massive synod outreach to New Jersey Catholics underway

<https://jerseycatholic.org/massive-synod-outreach-to-new-jersey-catholics-underway>

Cardinal Tobin: The opportunities and risks of our synodal journey

<https://jerseycatholic.org/cardinal-tobin-the-opportunities-and-risks-of-our-synodal-journey>

Newark begins synodal journey with Catholics around the world

<https://jerseycatholic.org/newark-begins-synodal-journey-with-catholics-around-the-world>

For a synodal Church
communion | participation | mission

Synod 2021 2023

Por una Iglesia sinodal

Sínodo 2021 2023

We are all called to walk this synodal path
Deacon Asterio Velasco • October 15, 2021

On Sunday, Oct. 17, the bells of Newark's Cathedral Basilica of the Sacred Heart will ring with joy calling us to the celebration of the Eucharist presided over by Cardinal... [LEARN MORE](#)

Reflections • Synod on Synodality • Edit

Todos estamos llamados a recorrer este camino sinodal
Diácono Asterio Velasco • October 12, 2021

El próximo domingo, 17 de octubre, repicarán con alegría las campanas de la Catedral de Newark llamándonos a todos a la celebración de la Eucaristía presidida por nuestro Arzobispo, el ... [LEARN MORE](#)

Sínodo 2023 • Edit

We are all called to walk this synodal path

<https://jerseycatholic.org/we-are-all-called-to-walk-this-synodal-path>

Cardinal Tobin introduces 'synod on synodality' to faithful of the Archdiocese in new letter

<https://jerseycatholic.org/cardinal-tobin-introduces-synod-on-synodality-to-faithful-of-the-archdiocese-in-new-letter>

Synodality: clergy and laity walking together

<https://jerseycatholic.org/synodality-clergy-and-laity-walking-together>

Cardinal Tobin reflects on the term 'synodality' in latest edition of Rejoice in the Lord

<https://jerseycatholic.org/cardinal-tobin-reflects-on-the-term-synodality-in-latest-edition-of-rejoice-in-the-lord>

We are challenged to be spirit-filled evangelizers

<https://jerseycatholic.org/we-are-challenged-to-be-spirit-filled-evangelizers>

Black Catholics and diversity celebrated at special Mass

<https://jerseycatholic.org/black-catholics-and-diversity-celebrated-at-special-mass>

ESPAÑOL

Se está llevando a cabo un acercamiento masivo del sínodo a los católicos de Nueva Jersey

<https://jerseycatholic.org/se-esta-llevando-a-cabo-un-acercamiento-masivo-del-sinodo-a-los-catolicos-de-nueva-jersey>

Newark comienza viaje sinodal con católicos de todo el mundo

<https://jerseycatholic.org/newark-comienza-viaje-sinodal-con-catolicos-de-todo-el-mundo>

El cardenal Tobin presenta el 'sínodo sobre sinodalidad' a los fieles de la Arquidiócesis en una nueva carta

<https://jerseycatholic.org/el-cardenal-tobin-presenta-el-sinodo-sobre-sinodalidad-a-los-fieles-de-la-arquidiocesis-en-una-nueva-carta>

Todos estamos llamados a recorrer este camino sinodal

<https://jerseycatholic.org/todos-estamos-llamados-a-recorrer-este-camino-sinodal>

El proceso sinodal: una ventana para soñadores

<https://jerseycatholic.org/el-proceso-sinodal-una-ventana-para-sonadores>

Sinodalidad: clero y laicos caminando juntos

<https://jerseycatholic.org/sinodalidad-clero-y-laicos-caminando-juntos>

La Cuaresma representa un tiempo de esperanza y renacimiento

<https://jerseycatholic.org/la-cuaresma-representa-un-tiempo-de-esperanza-y-renacimiento>

El sínodo: una gran oportunidad de cambio en la Iglesia

<https://jerseycatholic.org/el-sinodo-una-gran-oportunidad-de-cambio-en-la-iglesia>

Todos estamos llamados a participar en el Sínodo

<https://jerseycatholic.org/todos-estamos-llamados-a-participar-en-el-sinodo>

Todos somos discípulos misioneros en salida

<https://jerseycatholic.org/todos-somos-discipulos-misioneros-en-salida>

ORIGINAL VIDEO CONTENT

YouTube playlist: Our Synodal Journey: The Archdiocese of Newark participates in the global synodal listening process: <https://www.youtube.com/playlist?list=PLayZD2vilZAv5ym5oWdgLsVHt18qtggqD>

Our Synodal Journey: The Archdiocese of Newark participates in the global synodal listening process ▶ PLAY ALL

Video Title	Duration	Views	Posted
El Cardenal Tobin brinda información actualizada...	3:17	80 views	1 month ago
Our Synodal Journey: Cardinal Tobin gives update...	1:51	158 views	1 month ago
Our Synodal Journey: Listening session held at St...	1:49	379 views	3 months ago
Our Synodal Journey: Cardinal Joseph Tobin's...	3:51	721 views	3 months ago
Our Synodal Journey: Role of the table facilitator	26:38	1K views	4 months ago

Playlist includes the following:

Our Synodal Journey: Cardinal Tobin gives update on local synod effort

https://www.youtube.com/watch?v=Ck_Ce57ZePM&list=PLayZD2vilZAv5ym5oWdgLsVHt18qtggqD&index=3&t=25s

El Cardenal Tobin brinda información actualizada sobre el esfuerzo del sínodo local

https://www.youtube.com/watch?v=8rA3Vxa_9Sg&list=PLayZD2vilZAv5ym5oWdgLsVHt18qtggqD&index=2&t=10s

ARCHDIOCESE OF NEWARK SYNOD COORDINATING TEAM

His Eminence Cardinal Joseph W. Tobin, CSsR, Archbishop of Newark
Most Rev. Manuel Cruz, Regional Bishop of Essex County
Most Rev. Elias Lorenzo, OSB, Regional Bishop of Union County
Most Rev. Michael Saporito, Regional Bishop of Bergen County
Most Rev. Gregory Studerus, Regional Bishop of Hudson County
Very Rev. John Chadwick, Vicar General
Sr. Donna L. Ciangio, OP, Chancellor
Mr. Lawrence Boland, Chief Operating Officer
Fr. Bismarck Chau, Rector, Cathedral Basilica of the Sacred Heart
Deacon Asterio Velasco, Director of Hispanic Ministry
Ms. Milissa Else, Assistant Coordinator for Parish Strategies

Archdiocesan Offices

Maria Margiotta, Director, Office of Communications
Jai Agnish, Office of Communications
Barbara Dolan, Superintendent of Schools
Patricia Rodriguez, Director, Office of Catechesis
Joanne DePasquale-Parent, Associate Director of Adult and Family Catechesis
Thomas Conboy, Director, Office for Youth & Young Adult Ministry
Richard Donovan, Associate Director for Events and Training, Office for Youth & Young Adult Ministry
Sr. Patricia M. Wormann, OP, Delegate for Religious
Robert Evers, Office of Worship
Rev. James Chern, Director Campus Ministry
Fr. John Gordon, Secretary, Office of Evangelization
Dr. Ann Masters, Director, Pastoral Ministry with Persons with Disabilities
Rev. Emeka Okwuosa, SDV, Coordinator for African American, African and Caribbean
Apostolate with Sonja Garland and Rashaan Garland
Sr. Dong Hong Marie Zhang, CSSF, Chinese Catholic Apostolate
Cheryl Riley, Director, Mercy House
Annette Miller, Coordinator, Mercy House
John Westervelt, Director, Catholic Charities of the Archdiocese of Newark
Maria Biancheri, Senior Grants Specialist, Catholic Charities of the Archdiocese of Newark
Rev. Joseph D'Amico, Ministry to the Incarcerated
Kathleen Dodds, DA, Assistant to the Chancellor
Rev. Robert P. McLaughlin, MSW, PhD, Statistical Analysis
Sr. Gerarda Panek, OP for the cover illustration and the Synod logo for the Archdiocese of Newark

Special Thanks to Archdiocesan Pastoral Council members who reviewed materials, facilitated groups, and assisted at listening sessions: Michael Cartelli, Philip DeRosa, Rev. George Klybus, Yalila Murillo, Lucy Cho, Kristen Mautone, Omar Navarro, Sr. Patricia Tavis, OP, Eduardo Viñeque, Deacon Walter Wiggins, Sonja Garlin, Marco Guerrero, Joelle Lingat, Maria Pilar Salamanca, Edwin Coker-Ofori, Christine Michel, Ana Serra-Prescott.

Also, Anita Foley, Pastoral Associate, Notre Dame Parish, North Caldwell, and members of the Hispanic Leadership Team.

Our deepest appreciation to all who prepared resources, facilitated groups, and to all in the Archdiocese who embraced this opportunity to pray, listen, and discern how the Holy Spirit is calling us as a Church of the Twenty-first Century.

